

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · període entre legislatures · número 796 · dimecres 20 de març de 2024

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya

200-00026/13

Correcció d'errades de publicació (BOPC 790)

3

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Delegació de funcions de la presidenta del Parlament

246-00003/13

Resolució

4

Informe del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament

266-00004/13

Informe i conclusions de la Comissió

4

4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'assassinat d'una treballadora al Centre Penitenciari Mas d'Enric i les protestes dels treballadors penitenciaris

354-00346/13

Sol·licitud i tramesa a la Diputació Permanent

56

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre la situació de crisi als centres penitenciaris i la manca d'iniciativa del Govern amb relació a les demandes dels representants dels treballadors

354-00347/13

Sol·licitud i tramesa a la Diputació Permanent

56

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'augment de les agressions als funcionaris de presons, l'assassinat d'una funcionària al Centre Penitenciari Mas d'Enric i les polítiques del Departament de Justícia, Drets i Memòria amb relació al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció

354-00348/13

Sol·licitud i tramesa a la Diputació Permanent

57

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia, Drets i Memòria sobre els fets ocorreguts al Centre Penitenciari Mas d'Enric el 13 de març de 2024

355-00180/13

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

57

Compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent per a informar sobre els fets ocorreguts en el Centre Penitenciari Mas d'Enric el 13 de març de 2024
355-00181/13
Sol·licitud i tramesa a la Diputació Permanent

57

4.53.15. Sessions informatives, compareixences i audiències d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença d'una representació de l'Observatori contra l'Homofòbia davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes per a presentar l'informe *L'estat de l'LGTBI-fòbia a Catalunya 2022*
357-01257/13
Substanciació

58

Compareixença del delegat del Govern de l'Estat a Catalunya, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos Policials de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars d'Arreu del País
365-00032/13
Acord
Mesa del Parlament, 18.03.2024

58

Compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a la Comunitat Valenciana, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos Policials de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars d'Arreu del País
365-00035/13
Acord
Mesa del Parlament, 18.03.2024

58

Compareixença del ministre de l'Interior, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos Policials de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars d'Arreu del País
365-00046/13
Acord
Mesa del Parlament, 18.03.2024

59

Compareixença de la ministra de Defensa, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos Policials de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars d'Arreu del País
365-00047/13
Acord
Mesa del Parlament, 18.03.2024

59

4.55. Activitat parlamentària
4.55.15. Convocatòries

Sessió 3 de la Diputació Permanent
Convocada per al 21 de març de 2024

59

4.90. Règim interior
4.90.10. Càrrecs i personal

Resolució de cessament de personal eventual del Parlament de Catalunya
Assistent del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana

60

Jubilació d'un funcionari de carrera
Acord

61

Jubilació d'una funcionària de carrera
Acord

61

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7798
DL: B-20.066-1980
www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya

200-00026/13

CORRECCIÓ D'ERRADES DE PUBLICACIÓ (BOPC 790)

En el BOPC 790, a la pàgina 150,
on hi diu:

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 5 de març de 2024, de conformitat amb el que estableix l'article 128 del Reglament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, ha acordat la integració en una única tramitació de manera que el text de base dels treballs de la ponència sigui el Projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya, al qual s'hauran de dirigir, si n'hi ha, les esmenes a l'articulat per part dels grups parlamentaris o dels diputats i diputades.

Això no obsta perquè la Proposició de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i de Salut (tram. 202-00071/13) figuri com a document de treball de la ponència.

Les audiències amb relació a la Proposició de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i de Salut (tram. 202-00071/13) que ja han estat aprovades per la Comissió de Drets Socials en data 4 de març de 2024, passen a formar part de les audiències amb relació al Projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya (tram. 200-00017/13), també aprovades per la Comissió de Drets Socials en data 4 de març de 2024.

La ponència per al Projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya nomenada per la Comissió de Drets Socials en data 4 de març de 2024 és la ponència de la iniciativa resultant de la integració.

La integració comporta la renúncia a exercir la facultat de retirada de la iniciativa, establerta a l'article 127 del Reglament.

hi ha de dir:

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 5 de març de 2024, de conformitat amb el que estableix l'article 128 del Reglament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, ha acordat la integració en una única tramitació de manera que el text de base dels treballs de la ponència sigui el Projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya, al qual s'hauran de dirigir, si n'hi ha, les esmenes a l'articulat per part dels grups parlamentaris o dels diputats i diputades.

Això no obsta perquè la Proposició de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i de Salut (tram. 202-00071/13) figuri com a document de treball de la ponència.

Les audiències amb relació a la Proposició de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i de Salut (tram. 202-00071/13) que ja han estat aprovades per la Comissió de Drets Socials en data 4 de març de 2024, passen a formar part de les audiències amb relació al Projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya (tram. 200-00026/13), també aprovades per la Comissió de Drets Socials en data 4 de març de 2024.

La ponència per al Projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya nomenada per la Comissió de Drets Socials en data 4 de març de 2024 és la ponència de la iniciativa resultant de la integració.

La integració comporta la renúncia a exercir la facultat de retirada de la iniciativa, establerta a l'article 127 del Reglament.

Palau del Parlament, 18 de març de 2024

El secretari primer, Ferran Pedret i Santos; la presidenta, Anna Erra i Solà

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Delegació de funcions de la presidenta del Parlament

246-00003/13

RESOLUCIÓ

D'acord amb el que disposa l'article 40 del Reglament del Parlament, i atès que he d'absentar-me de Catalunya del dia 22 de març a l'1 d'abril

Resolc:

Delegar les funcions que em corresponen com a presidenta del Parlament en la vicepresidenta segona, l'I. Sra. Assumpta Escarp Gibert, del dia 22 al 24 de març, i en la vicepresidenta primera, l'H. Sra. Alba Vergés i Bosch, del dia 25 de març a l'1 d'abril, o, eventualment, fins al meu retorn (tram. 246– 00003/13).

Palau del Parlament, 19 de març de 2024

Anna Erra i Solà, presidenta

Informe del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament

266-00004/13

INFORME I CONCLUSIONS DE LA COMISSIÓ

Informe del Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament (GTASEC)

El Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament, en la sessió tinguda el 18 de març de 2024, d'acord amb l'article 55.3 del Reglament, ha aprovat l'informe i les conclusions següents:

- I. Antecedents
- II. Composició
- III. Pla de treball
- IV. Treballs del Grup de Treball
- V. Propostes presentades pels grups parlamentaris
- VI. Conclusions aprovades

I. ANTECEDENTS

1. Antecedents parlamentaris

1. En la sessió tinguda el dia 26 d'abril de 2022 (DSPC 279, sèrie C, pàg. 12-15), la Comissió d'Educació, d'acord amb l'article 55 del Reglament del Parlament, va aprovar la creació del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament (tram. 251-00003/13), presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

L'Acord 3/XIV del Parlament de Catalunya, de creació del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament, es va publicar en el BOPC 307 el 13 de maig de 2022, en els termes següents:

«Acord

»S'acorda de crear el Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament (GTAEC).

»Objecte

»L'assetjament escolar és una forma de violència entre iguals que té conseqüències importants per a la societat en conjunt. A més dels danys i els riscos físics pa-

tits de vegades pels infants, l'assetjament escolar té conseqüències psicològiques que poden ésser molt greus: ansietat i depressió, soledat, abandonament escolar, absentisme per por a anar a l'escola o l'institut i, en el pitjor dels casos, suïcidi. El ciberassetjament, al seu torn, implica l'ús dels mitjans digitals amb la intenció d'assetjar psicològicament una persona.

»A Espanya, el 17% dels alumnes de quinze anys ha patit assetjament escolar, segons recull l'informe del Programa per a l'Avaluació Internacional d'Alumnes (PISA) 2018 de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic. D'acord amb l'informe «Jo a això no hi jugo», de Save the Children, un de cada deu estudiants considera que ha patit assetjament i el 7% considera que ha patit ciberassetjament. Els col·lectius més vulnerables, segons aquest informe, són les noies i els més joves. Les noies es veuen exposades a més situacions tant d'assetjament com de ciberassetjament i es produeixen més casos d'assetjament entre els estudiants de primer cicle de l'educació secundària obligatòria que entre els de segon cicle.

»Les dades dels Mossos d'Esquadra mostren que entre l'any 2019 i el 30 de setembre de 2021 s'han instruït 332 casos per assetjament escolar. No obstant això, aquesta dada no reflecteix la realitat del fenomen ja que aquests casos corresponen únicament als que han estat denunciats. Les denúncies van generar que es declaresin 529 fets delictius. Els delictes més habituals són les lesions, les amenaces i l'assetjament. La majoria d'aquests casos va iniciar-se en l'entorn escolar i va comportar un total de 599 persones denunciades i dues de detingudes per lesions i tocaments a un menor d'onze anys. El 63,6% dels autors eren homes.

»El maig del 2021 es va produir el suïcidi d'una noia que estudiava a l'Escola Jesús, Maria i Josep, coneguda com a Pare Manyanet, del districte de Sant Andreu, a Barcelona. Es tracta d'un cas molt mediàtic en què els pares de la noia afirmen que el suïcidi va ésser la conseqüència d'un cas d'assetjament en el qual l'escola, que ha comunicat vuit denúncies per assetjament en quatre anys, presumptament no hauria detectat el cas a temps ni hi hauria actuat. Aquest cas s'ha denunciat al Síndic de Greuges, que l'està estudiant; també l'estan investigant els Mossos d'Esquadra arran de la denúncia que van presentar els pares.

»En una resposta a una pregunta parlamentària, el conseller d'Educació va reconèixer, en primer lloc, que el Departament d'Educació ha obert un expedient informatiu per a la recollida d'informació i valoració del cas; en segon lloc, que la Inspecció d'Educació i els tècnics del Consorci d'Educació de Barcelona i dels Serveis Educatius han elaborat un pla d'actuació que recull les línies d'actuació, els terminis, els responsables i els indicadors de seguiment dels aspectes que s'han identificat com a prioritaris i necessaris en aquest àmbit, i finalment, que s'ha previst una actuació amb una unitat externa que treballarà de manera coordinada amb la Inspecció d'Educació, el Consorci d'Educació de Barcelona i l'Equip d'Assessorament Psicopedagògic de Sant Andreu per a millorar les estratègies de promoció de la convivència, de prevenció de qualsevol tipus de violència i de foment de les competències emocionals dels alumnes, a banda d'assessorar l'equip docent del centre.

»Tanmateix, atès que cada any es produeixen morts de menors relacionades amb casos d'assetjament, és prioritari per a aturar aquesta xacra treballar i estudiar en profunditat els protocols existents, llur aplicació i coneixement, la tasca dels docents i el personal educatiu en la detecció de l'assetjament i en com intervenir-hi, la formació específica que reben per a fer-ho, la conscienciació dels alumnes i les famílies, i la responsabilitat dels centres educatius, entre altres mesures.

»Composició

»El Grup de Treball de l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament està compost per un representant de cada grup parlamentari.

»Funcionament

»S'han de designar professionals experts de l'àmbit pedagògic, psicològic i psiquiàtric, o representants de les famílies afectades que, voluntàriament, es compro-

metin a acomplir una tasca de seguiment i anàlisi de l'assetjament escolar i el ciberassetjament durant les sessions del Grup de Treball.

»S'ha de convocar una reunió mensual amb la presència dels representants parlamentaris i dels experts per a posar en comú l'evolució dels treballs.

»S'ha d'afavorir el treball autònom dels professionals, tant en el Grup de Treball com en les altres trobades que es facin fora d'aquest grup.

»*Resultat dels treballs*

»Els treballs han de donar lloc a un informe que reculli la proposta del Grup de Treball i les recomanacions i conclusions corresponents, i també les propostes d'iniciatives parlamentàries, si s'escauen.

»*Termini de lliurament de l'informe*

»L'informe amb la proposta i els resultats s'ha de lliurar a la Comissió d'Educació en el termini de sis mesos a comptar de la constitució del Grup de Treball.»

2. El Grup de Treball, en la seva tercera sessió, del 15 de setembre de 2022, va acordar, a l'empara de l'article 56.2 del Reglament del Parlament, que les sessions del dit òrgan no fossin públiques i que en conseqüència es fessin sense enregistrament de vídeo pel canal intern del Parlament ni tampoc se'n fes l'emissió d'imatge al web del Parlament i que només s'enregistrés l'àudio, que quedaria únicament a disposició dels diputats.

3. La Comissió d'Educació, en la sessió tinguda el dia 21 de novembre de 2022, d'acord amb l'article 55 del Reglament del Parlament, va aprovar la modificació de l'Acord 3/XIV del Parlament de Catalunya, de creació del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament (tram. 251-00003/13).

L'Acord 4/XIV, de modificació de l'Acord 3/XIV sobre la creació del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament, que es va publicar en el BOPC 441 el 25 de novembre de 2022, es va aprovar en els termes següents:

«Acord

»1. Es modifica el nom del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament (GTAEC), que passa a denominar-se Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament (GTASEC).

»2. S'amplia a dotze mesos el termini de lliurament de l'informe a la Comissió d'Educació.»

4. La Comissió d'Educació, en la sessió tinguda el dia 18 de desembre de 2023, d'acord amb l'article 55 del Reglament del Parlament, va aprovar la modificació de l'Acord 4/XIV, de modificació de l'Acord 3/XIV, sobre la creació del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament (tram. 251-00003/13).

L'Acord 9/XIV, de modificació de l'Acord 4/XIV, de modificació de l'Acord 3/XIV, sobre la creació del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament, que es va publicar en el BOPC 737 del 28 de desembre de 2023, es va aprovar en els termes següents:

«Acord

»S'amplia en tres mesos el termini de lliurament de l'informe a la Comissió d'Educació.»

5. La Comissió d'Educació, en la sessió tinguda l'1 de març de 2024, d'acord amb l'article 55 del Reglament del Parlament, va aprovar la modificació de l'Acord 9/XIV (tram. 251-00003/13).

L'Acord 11/XIV, de modificació de l'Acord 9/XIV, de modificació de l'Acord 4/XIV, de modificació de l'Acord 3/XIV, sobre la creació del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament, que es va publicar en el BOPC 789, del 12 de març de 2024, es va aprovar en els termes següents:

«Acord

»S'amplia en dos mesos el termini de lliurament de l'informe a la Comissió d'Educació.»

2. Antecedents del Reglament

L'article 55 del Reglament del Parlament de Catalunya estableix la possibilitat de crear grups de treball:

«Article 55. Creació de grups de treball

»1. A més de les ponències a què fa referència l'article 120, les comissions poden, a proposta de llur mesa o de dos grups parlamentaris, acordar la constitució de grups de treball integrats per un representant o més d'un de cada grup parlamentari perquè estudiïn i preparin els assumptes encomanats a la comissió, o qualsevol qüestió que per raó de la matèria sigui de llur competència.

»2. L'acord de creació ha de determinar l'objecte concret de la tasca encomanada, el termini de lliurament de l'informe o de les conclusions, quin tipus de document s'ha de sotmetre a la comissió i, si escau, les directrius a les quals el grup de treball ha d'acomodar les seves tasques.

»3. L'informe o les conclusions han de recollir l'opinió majoritària dels membres del grup de treball i a aquest efecte s'ha d'atendre el criteri del vot ponderat, segons el qual cada membre representa un nombre igual al de diputats que integren el seu grup parlamentari; també s'han de trametre a la comissió, en el cas que n'hi hagi, els vots particulars formulats per les minories i no incorporats a l'informe.

»4. La comissió, per majoria de dos terços dels diputats, també pot nomenar, pel mateix procediment establert per l'apartat 1, un relator únic.»

L'article 56 del Reglament del Parlament de Catalunya regula l'assistència i publicitat de les reunions dels grups de treball:

«Article 56. Assistència i publicitat de les reunions

»1. Les reunions dels grups de treball són públiques.

»2. Els grups de treball, a iniciativa de la mesa de la comissió, de tres grups parlamentaris o de la tercera part dels membres de la comissió, poden acordar per majoria de dos terços que les reunions no siguin públiques.

»3. La Mesa del Parlament ha d'adoptar les mesures necessàries per a facilitar l'assistència a les reunions dels grups de treball de les persones que hi siguin convocades.»

II. COMPOSICIÓ

1. Membres:

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar
Rocio Garcia Pérez

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana
Najat Driouech Ben Moussa

Grup Parlamentari de Junts per Catalunya
Judith Guàrdia i Torrents

Grup Parlamentari de VOX en Cataluña
Manuel Jesús Acosta Elías

Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar
Nogay Ndiaye i Mir
Carles Riera Albert (entre el 2.06.2023 i el 18.01.2024)

Grup Parlamentari d'En Comú Podem
Jordi Jordan Farnós
Joan Carles Gallego i Herrera (a partir del 21.09.2023)

Grup Parlamentari de Ciutadans

Ignacio Martín Blanco

Noemí de la Calle Sifré (entre el 16.06.2023 i el 13.11.2023)

Anna Grau Arias (a partir del 12.11.2023)

Grup Mixt

Lorena Roldán Suárez

2. El Grup de Treball, en la sessió constitutiva del 5.07.2022, va nomenar relatora la diputada Rocio Garcia Pérez.

3. El Grup de Treball ha estat assistit pels lletrats Clara Marsan Raventós, Anna Casas i Gregorio i Jan Sarsanedas Coll; per l'assessor lingüístic Agustí Espallargas i Majó; pel gestor parlamentari Àngel Zardoya Regidor.

III. PLA DE TREBALL

Aprovació i modificacions del pla de treball

1. El Grup de Treball, en la sessió tinguda el dia 19 de juliol de 2022, va aprovar les propostes de pla de treball del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya (reg. 67168 i 68833), del Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 69020), del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (reg. 69085), del Grup Parlamentari d'En Comú Podem (reg. 69086) i del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per guanyar (reg. 69153).

2. El pla de treball va ésser objecte de diverses modificacions aprovades pel Grup de Treball en les seves sessions 9, de l'11 de maig de 2023; 17, del 25 de gener de 2024, i 18, de l'1 de febrer de 2024.

Compareixents i especialistes

– Adriana Torroella, autora de la guia escolar antirracista i especialista en adopcions internacionals

– Associacions Federades de Famílies d'Alumnes de Catalunya (AFFAC)

– AIDA - Fundació Concepció Juvanteny

– Ajuntament de Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró, per a presentar UsApps

– Alba Alfageme Casanova, psicòloga especialitzada en victimologia

– Unitat Central de Menors dels Mossos d'Esquadra

– Bruno Pérez Juncà, pèrit judicial informàtic forense

– Carmen Cabestany, presidenta de Nace (No al Acoso Escolar)

– Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya

– Col·legi Oficial de Treball Social

– Consell Escolar de Catalunya

– Consorci d'Educació de Barcelona

– Creación Positiva

– Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona

– Director de participació i responsable del Programa de prevenció de l'assetjament i de la salut de la Fundació Catalana de l'Esplai

– Rut Ribas, directora general d'Alumnat

– Directora general d'Atenció a la Família i a la Comunitat Educativa del Departament d'Educació

– Educo - ONG de Cooperació Internacional per la Infància

– Save the Children

– Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes d'Estudis Sufragats amb Fons Públics no Universitaris de Catalunya (FAPAES)

– Federació Catalana d'Autisme

- Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya
- Fil a l'Agulla
- Fundació Catalana de l'Esplai
- Fundació Disconnect@
- Juan Calmaestra Villén, GICE-UAM, Grup d'Investigació «Canvi Educatiu per a la Justícia Social», de la Universitat de Còrdova
- Junta Permanent de Direccions del Consorci d'Educació de Barcelona
- M. Helena Tolosa Costa, formada en Magisteri, en Logopèdia, en Psicopedagogia, en Programació Neurolingüística i en teràpia familiar sistèmica.
- Nace (No al Acoso Escolar)
- Neus Folguera Folguera, coordinadora de la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència (USAV)
- Consell Escolar de Catalunya
- Programa Salut Digital de la Fundació pel Foment de la Societat del Coneixement (Citilab Cornellà)
- Responsable d'Educació en el Lleure de la UGT
- Responsable d'Educació en el Lleure de CCOO
- Save the Children
- SEER, Plataforma PDA Bullying
- Unicef

IV. TREBALLS DEL GRUP DE TREBALL

Sessió 1, reunió del 5 de juliol de 2022

- Constitució del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament (tram. 409-00003/13)
- Nomenament de la diputada Rocio Garcia Pérez com a relatora

Sessió 2, reunió del 19 de juliol de 2022

- Aprovació del Pla de treball del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament (tram. 394-00009/13)
 - Planificació del calendari de reunions
- S'acorda que el dia de reunió serà el dijous de la setmana 2 de cada mes a les 10.00 hores.

Sessió 3, reunió del 15 de setembre de 2022

- La ponent relatora, a proposta dels grups proposants de la Proposta de resolució de creació del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament (GP Socialistes i Units per Avançar i GP d'En Comú Podem) i del GP d'Esquerra Republicana, proposa als membres assistents del Grup de Treball, a l'empara de l'article 56.2 del Reglament del Parlament, que les sessions del dit òrgan no siguin públiques i que, en conseqüència, es facin sense enregistrament de vídeo pel canal intern del Parlament, que tampoc no se'n faci l'emissió d'imatge al web del Parlament i que només s'enregistri l'àudio, que quedarà únicament a disposició dels diputats.

La ponent relatora sotmet a la consideració dels membres del Grup de Treball la proposta per tal que s'adopti l'acord corresponent. El diputat Ignacio Martín Blanco, del GP de Ciutadans; el diputat Manuel Jesús Acosta Elías, del GP de Vox en Catalunya; el diputat Jordi Jordan Farnós, del GP d'En Comú Podem; la diputada Najat Driouech Ben Moussa, del GP d'Esquerra Republicana; la diputada Judit Guàrdia i Torrents, del GP de Junts per Catalunya; la diputada Nogay Ndiaye i Mir, del GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i la diputada Rocio Garcia Pérez, del GP Socialistes i Units per Avançar, manifesten llur conformitat amb la proposta.

- Audiència de la directora general de l'Alumnat (tram. 367-00012/13)

– Audiència de la directora general d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa (tram. 367-00013/13)

Sessió 4, reunió del 13 d'octubre de 2022

– Audiència de Carmen Cabestany, presidenta de l'associació No a l'Assetjament Escolar (tram. 367-00011/13)

Sessió 5, reunió del 3 de novembre de 2022

– Audiència d'una representació del programa Salut Digital, de Citilab - Fundació pel Foment de la Societat del Coneixement (tram. 367-00021/13)

– Audiència d'una representació de la Plataforma PDA Bullying de Salut i Educació Emocional SEER (tram. 367-00025/13)

Sessió 6, reunió de l'1 de desembre de 2022

– Audiència d'una representació de l'Ajuntament de Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró (tram. 367-00020/13)

– Audiència d'una representació de la Fundació Desconnect@ (tram. 367-00029/13)

Sessió 7, reunió del 16 de febrer de 2023

– Audiència d'una representació del Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona (tram. 367-00042/13)

– Audiència d'una representació de Creación Positiva (tram. 367-00043/13)

Sessió 8, reunió del 16 de març de 2023

– Audiència d'una representació de la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència (tram. 367-00054/13)

– Audiència d'una representació de la Unitat Central de Menors dels Mossos d'Esquadra (tram. 367-00046/13)

– Audiència d'una representació del Programa de prevenció de l'assetjament i de la salut de la Fundació Catalana de l'Esplai (tram. 367-00047/13)

Sessió 9, reunió de l'11 de maig de 2023

– Adopció d'acords sobre la planificació dels treballs del Grup de Treball

La relatora fa avinent que, arran de la reunió del dia 20 d'abril de 2023, cal que el Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament adopti acords en relació amb diverses qüestions de planificació dels treballs.

Proposa, atesa la seva coincidència amb audiències ja substanciades, retirar del programa de treballs les audiències següents:

- Audiència núm. 9, de l'Àrea Tècnica de Proximitat del Cos de Mossos d'Esquadra i del programa educatiu Internet Segura (GP Socialistes i Units per Avançar), per possible coincidència amb l'audiència núm. 70, de la Unitat Central de Mossos d'Esquadra, substanciada el 16 de març de 2023

- Audiència núm. 10, de l'Àrea Tècnica de Proximitat del Cos de Mossos d'Esquadra i del programa educatiu Internet Segura (GP d'En Comú Podem), per possible coincidència amb l'audiència 70, de la Unitat Central de Mossos d'Esquadra, substanciada el 16 de març de 2023

- Audiència núm. 24, de la Direcció de l'Institut Ridaura de Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró (GP Socialistes i Units per Avançar), per possible coincidència amb l'audiència 6, de representants de l'Ajuntament de Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró, substanciada l'1 de desembre de 2022

- Audiència núm. 36, de Ferran Ruiz i Tarragó, expresident del Consell Escolar de Catalunya i expert en pedagogia i informàtica, a sollicitud dels grups parlamentaris proposants, el GP de Junts per Catalunya i el GP d'Esquerra Republicana

- Audiència núm. 45, relativa a la Junta Permanent de Direccions del Consorci d'Educació de Barcelona (GP Socialistes i Units per Avançar), per possible coinci-

dència amb l'audiència 20, relativa a una representació del Consorci d'Educació de Barcelona, de l'11 de maig de 2023

- Audiència núm. 47, de Marc Masip, president de la Fundació Disconnect@ (GP Socialistes i Units per Avançar), per possible coincidència amb l'audiència 40, de representants de la Fundació Disconnect@, substanciada l'1 de desembre de 2022.

- Audiència núm. 49, de Nace (No al Acoso Escolar) (GP d'En Comú Podem), per possible coincidència amb l'audiència 13, de Carmen Cabestany, presidenta de Nace, substanciada el 13 d'octubre de 2022

El Grup de Treball aprova per assentiment la retirada d'aquestes audiències del programa de treballs.

La relatora proposa, atesa la possible coincidència amb altres audiències, unificar les següents audiències del programa de treballs:

- Audiències núm. 3 (GP d'En Comú Podem) i 4 (GP Socialistes i Units per Avançar), de l'AFFAC, per possible coincidència

- Audiències núm. 14 (GP Socialistes i Units per Avançar) i 15 (GP d'En Comú Podem), del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya, per possible coincidència

- Audiències núm. 18 (GP d'En Comú Podem), del Consell Escolar de Catalunya, i núm. 52 (GP Socialistes i Units per Avançar), del president del Consell Escolar de Catalunya, per possible coincidència

- Audiències núm. 31 (GP d'En Comú Podem) i 32 (GP Socialistes i Units per Avançar), de FAPAES, per possible coincidència

- Audiències núm. 62, de Save the Children (GP de Junts per Catalunya i GP d'Esquerra Republicana), núm. 63, de Save the Children (GP d'En Comú Podem), i núm. 64, de la presidenta de Save the Children, Emilie Rivas (GP Socialistes i Units per Avançar), per possible coincidència

- Audiències núm. 67, d'UNICEF (GP d'En Comú Podem), núm. 68, d'UNICEF (GP de Junts per Catalunya i GP d'Esquerra Republicana), i núm. 69, d'UNICEF Catalunya (GP Socialistes i Units per Avançar), per possible coincidència

El Grup de Treball aprova per assentiment la unificació d'aquestes audiències en el programa de treballs.

Així mateix, la relatora proposa modificar els noms propis de compareixents pertanyents a entitats per l'expressió «una representació de l'entitat» i modificar les audiències d'entitats per «una representació» de les entitats, per tal que es puguin tramitar les sol·licituds d'audiència amb les entitats i siguin aquestes les que designin la persona que les representarà en el tràmit d'audiència.

El Grup de Treball aprova per assentiment aquestes modificacions en relació amb les audiències del programa de treballs.

- Audiència d'una representació de Save the Children (tram. 367-00030/13)

- Posposició de l'audiència de Pau González Val, regidor d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona (tram. 367-00056/13)

La relatora fa avinent que el senyor Pau González Val, regidor d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona, ha excusat la seva assistència perquè li era impossible de comparèixer i que aquesta audiència se substanciarà en una propera sessió del Grup de Treball.

- Audiència d'una representació del Consorci d'Educació de Barcelona (tram. 367-00055/13)

Sessió 10, reunió del 8 de juny de 2023

- Audiència d'una representació de la Federació Catalana d'Autisme (tram. 367-00059/13)

- Audiència d'Adriana Torroella, autora de la guia escolar antiracista i especialista en adopcions internacionals (tram. 367-00057/13)

- Posposició de l'audiència de Safia El Aaddam, víctima d'assetjament (tram. 367-00061/13)

- Posposició de l'audiència d'Alba Alfageme Casanova, psicòloga especialitzada en victimologia (tram. 367-00058/13)

Sessió 11, reunió del 21 de setembre de 2023

- Audiència d'una representació de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes d'Estudis Sufragats amb Fons Públics no Universitaris de Catalunya (tram. 367-00062/13)
- Audiència d'una representació d'UNICEF (tram. 367-00028/13)
- Audiència d'una representació de les Associacions Federades de Famílies d'Alumnes de Catalunya (tram. 367-00063/13)
- Audiència de Bruno Pérez Juncà, perit judicial informàtic forense (tram. 367-00064/13)
- Establiment del dia i ordre del dia de la propera sessió del Grup de Treball

Sessió 12, reunió de l'11 d'octubre de 2023

- Audiència d'una representació del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya (tram. 367-00065/13)
- Audiència d'una representació dels responsables d'educació en el lleure de la Unió General de Treballadors (tram. 367-00066/13)
- Audiència d'una representació dels responsables d'educació en el lleure de Comissions Obreres (tram. 367-00067/13)
- Establiment dels dies de les properes sessions del Grup de Treball

Sessió 13, reunió del 16 de novembre de 2023

- Audiència d'una representació de la Unitat d'Abordatge Integral de l'Abús Infantil i Juvenil de la Fundació Concepció Juvanteny (tram. 367-00070/13)
- Audiència d'una representació de la cooperativa Fil a l'Agulla (tram. 367-00075/13)
- Audiència d'Alba Alfageme Casanova, psicòloga especialitzada en victimologia (tram. 367-00058/13)

Sessió 14, reunió del 30 de novembre de 2023

- Audiència de Maria Helena Tolosa Costa, logopeda i psicopedagoga i experta en programació neurolingüística i en teràpia familiar sistèmica (tram. 367-00069/13)
- Audiència d'una representació de la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya (tram. 367-00073/13)
- Audiència d'una representació del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya (tram. 367-00074/13). La relatora fa avinent que no es pot substanciar perquè la representant ha excusat la seva absència.

Sessió 15, reunió del 15 de desembre de 2023

- Audiència d'una representació del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya (tram. 367-00074/13)
- Audiència d'una representació d'Educo, organització no governamental de cooperació internacional per la infància (tram. 367-00078/13)

Sessió 16, reunió del 18 de gener de 2024

- Audiència d'una representació del Consell Escolar de Catalunya (tram. 367-00041/13)
- Audiència de Juan Calmaestra Villén, professor del Departament de Psicologia de la Universitat de Còrdova (tram. 367-00079/13)

Sessió 17, reunió del 25 de gener de 2024

- Fixació del dia i l'ordre del dia de la propera sessió del Grup de Treball
- Retirada de compareixences acordades al pla de treball
- Acord de canvi de tràmit a aportació escrita
- Aportacions per escrit de compareixents acordats al pla de treball

- Termini de les aportacions per escrit
- Termini per a presentar les conclusions
- Criteris per a la presentació de les conclusions
- Termini per a presentar transaccions
- Fixació del dia per a l'elaboració de l'informe
- Termini per a presentar vots particulars
- Criteris per a l'elaboració de l'informe

Sessió 18, reunió de l'1 de febrer de 2024

- Retirada o canvi a tramitació per escrit de les compareixences aprovades i pendents de substanciació
- Criteris per a la presentació de les conclusions
- Forma i termini per a presentar vots particulars
- Criteris del debat i votació de l'informe i les conclusions

Sessió 19, reunió del 22 de febrer de 2024

- Modificació del calendari dels treballs del Grup de Treball

Sessió 20, reunió del 18 de març de 2024

- Debat i votació de l'informe i les conclusions

V. PROPOSTES PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS

L'11 de març de 2024, la Mesa de la Comissió d'Educació va acordar per unanimitat admetre a tràmit les propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem (reg. 125978), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 125990), pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (reg. 125991), pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya (reg. 125993), pel GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per guanyar (reg. 126000), pel Grup Parlamentari de Vox en Cataluña (reg. 126001) i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana (reg. 126002).

En la sessió del Grup de Treball del 18 de març de 2024, el Grup Parlamentari de Ciutadans va presentar una esmena *in voce* de la seva proposta de conclusió número 10 per corregir la referència al curs escolar 2025-2026 en el sentit de referir-se al curs escolar 2024-2025.

Proposta de conclusions del Grup Parlamentari d'En Comú Podem

Joan Carles Gallego i Herrera, diputat, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 55.2 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de conclusions següent, subsegüent al treball efectuat pel Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament.

Proposta de conclusions del Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament

L'assetjament i el ciberassetjament s'han convertit en un dels problemes que més preocupen a la comunitat educativa catalana. Les estadístiques són preocupants: gairebé 2 de cada 10 alumnes de primària han patit algun tipus d'assetjament, i la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència (USAV) va recollir prop de 600 casos només d'assetjament entre alumnes en menys de dos anys.

L'assetjament pot manifestar-se de diverses maneres, com insults i burles, agressions físiques, exclusió o assetjament continuat a través d'internet o mitjans digitals (ciberassetjament). Aquestes experiències poden tenir conseqüències greus, afectant l'autoestima, provocant ansietat, disminució del rendiment escolar i, fins i tot, en casos extrems, conduint al suïcidi.

És fonamental abordar aquest problema amb rigor i, sobretot, entendre que les víctimes mai són responsables de l'assetjament sofert. Les escoles han de comptar amb protocols clars per a la detecció i gestió de casos d'assetjament, on el suport a la víctima sigui central. La comunitat educativa té un paper fonamental en la identificació de situacions d'assetjament i necessiten disposar de la formació adequada per oferir suport. A més, les campanyes de sensibilització són vitals per generar conscienciació sobre aquest problema dins de la comunitat educativa.

Davant d'aquesta situació, el Parlament de Catalunya va aprovar, el 19 de juliol de 2022, un acord sobre l'assetjament escolar i el ciberassetjament, reconeixent la gravetat del problema. Entre les mesures adoptades, es va crear un grup de treball parlamentari específic per estudiar la situació en profunditat, identificar factors de risc, proposar mesures de prevenció i intervenció i avaluar les eines actuals per abordar el problema.

Casos recents, mostren la gravetat del problema i la necessitat urgent d'actuar social i institucionalment. Cal una implicació del Departament d'Educació, de tots els agents educatius, a més d'una sensibilització a nivell social més àmplia, per garantir entorns d'aprenentatge segurs i lliures de qualsevol mena de violència.

Malauradament, les dades d'assetjament escolar a Catalunya són alarmants. Un de cada tres alumnes (33,6%) ha experimentat algun tipus d'assetjament dins del context escolar, mentre que un de cada cinc (22,5%) ja ha sigut víctima d'assetjament a través d'internet o les xarxes socials. Aquestes xifres revelen que l'assetjament, tant presencial com digital, segueix essent un problema greu que afecta el benestar d'un nombre molt significatiu d'estudiants.

A més, és preocupant com moltes víctimes opten pel silenci per por de represàlies, dificultant així la possibilitat de rebre el suport necessari.

Cal abordar l'assetjament escolar amb serietat, donant prioritat a mesures preventives i una cultura de no-violència dins l'àmbit educatiu. Les escoles necessiten protocols d'actuació clars i contundents, les famílies han d'estar atentes a qualsevol canvi de comportament dels seus fills i, en general, cal fomentar espais segurs on les víctimes se sentin acompanyades.

Conclusions:

a. Realitat de l'assetjament escolar als centres educatius catalans

1. Crear espais segurs als centres educatius de primària i secundària per tal que l'alumnat pugui denunciar, explicar casos d'assetjament entre companyes a l'aula, al centre o fora d'ell.

2. Incrementar els recursos al Centres de Salut Mental Infantil i Juvenil (CSMIJ) per tal d'evitar que no siguin atesos, les llistes d'espera i la no resposta a casos d'assetjament i ciberassetjament.

3. Crear una unitat d'atenció de l'assetjament escolar amb participació de la comunitat educativa, serveis territorials d'educació i inspecció educativa que faci prevenció, detecció i atenció a l'alumnat i famílies.

4. Realitzar des del Departament d'Educació en col·laboració amb els departaments d'Interior i Salut d'una diagnosi acurada i detallada de la situació de l'assetjament escolar a Catalunya.

b. Protocols i altres eines dels centres educatius i activitats extraescolars per abordar l'assetjament i ciberassetjament escolars

5. Incorporar la visió del ciberassetjament als diversos protocols que estableix la Generalitat per als centres educatius.

6. Fomentar la formació de mestres, famílies, monitors de l'espai menjador, d'extraescolars, clubs esportius, centres formatius fora de l'escola on es realitzen activitats extraescolars en assetjament i ciberassetjament per tal de conèixer, identificar i poder actuar en casos d'assetjament.

7. Ampliar la implementació dels protocols d'assetjament realitzats per la Generalitat de Catalunya als espais menjador, extraescolars i clubs esportius.

8. Generar els espais segurs i de confiança necessaris perquè a l'aula es tractin els temes d'assetjament amb l'objectiu de fomentar la convivència i identificar possibles casos.

c. Campanyes de sensibilització i informació

9. Incorporar el tema del ciberassetjament de forma didàctica i pedagògica a programes dels mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals adreçats al públic infantil i juvenil (SX3).

10. Realitzar campanyes de formació i sensibilització dirigides a tots els públics implicats amb els objectius principals d'informar sobre les diferents formes de violència i assetjament, així com proporcionar eines i recursos per a la prevenció, la detecció i la intervenció davant d'aquestes situacions.

11. Fer campanyes informatives i de sensibilització a les escoles amb l'objectiu de prevenir l'assetjament escolar.

d. Perfils professionals necessaris per prevenir, detectar i respondre casos d'assetjament i ciberassetjament a les escoles

12. Incorporar la figura del psicòleg escolar als centres d'educació primària i secundària per tal de fer la primera atenció en situacions de violències i assetjament.

13. Acabar d'implementar la figura del COCOBE als centres educatius amb formació i recursos necessaris.

14. Establir espais de coordinació entre les direccions de centre i les responsables dels espais no lectius dins del centre (menjador i extraescolars) per realitzar detecció de possibles casos.

15. Garantir recursos per tal de crear una Unitat de pèrits informàtics i professionals especialitzades en seguretat digital per assessorar degudament els processos des d'una perspectiva de l'assetjament digital escolar.

e. Augmentar la implicació de tots els agents de la comunitat educativa

16. Capacitar les famílies amb habilitats parentals per a la detecció i abordatge de les violències digitals.

17. Incentivar la programació de continguts de sensibilització amb les diversitats de gènere (com a motiu greu de rebre *bullying*) i la promoció del respecte en el si del centre escolar, en els cicles de xerrades programats per AFES.

18. Incorporar la figura COCOBE a les reunions periòdiques del Consell Escolar dels centres.

f. Transversalitat de les polítiques del Govern i coordinació entre departaments de la Generalitat i amb altres Administracions Públiques

19. Acabar de desenvolupar als centres educatius catalans la Llei Orgànica de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència (LOPVI), especialment la figura del coordinador o coordinadora de coeducació, convivència i benestar (COCOBEB).

20. Formar, reconèixer i especialitzar la persona coordinadora de coeducació, convivència i benestar i establir un complement salarial específic.

21. Que el Departament d'Educació i el Departament de Salut creïn una Comissió Interdepartamental amb l'objectiu de garantir la coordinació entre les direccions de centre, els Centres de Salut Mental Infanto-Juvenil (CSMIJ) per tal de fer un tractament integral dels casos d'assetjament i ciberassetjament.

22. Dissenyar un programa específic amb un calendari de formació per a professionals i entitats que garanteixi la incorporació de l'assetjament i ciberassetjament escolar.

23. Millorar la coordinació i els procediments dels cossos de seguretat en la intervenció en casos d'assetjament escolar per garantir la informació dels agents de seguretat i una intervenció adaptada a l'especificitat dels casos d'assetjament escolar.

g. Abordatge de l'atenció psicològica i socioeducativa a les víctimes, victimaris i familiars d'assetjament i ciberassetjament escolar

24. Estudar la incorporació de la figura de gestor de casos als Serveis Socials Bàsics o als Equips d'Atenció Primària, de manera que les persones que hagin estat víctimes d'assetjament, i les seves famílies, disposin d'un referent per a l'atenció integrada i la coordinació amb altres administracions, especialment de justícia i els cossos de seguretat.

h. Implicació i formació de tots els sectors de la comunitat educativa i equips educadors en el lleure per l'abordatge d'aquesta problemàtica

25. Desenvolupar un pla educatiu per capacitar en l'ús de les pantalles i els recursos digitals des d'una perspectiva crítica a internet, que ofereixi recursos pedagògics a la comunitat educativa per formar i sensibilitzar sobre els riscos, empoderar en el control de la identitat digital i la privacitat, i per identificar allò que constitueix violència en l'entorn digital, com el ciberassetjament o *ciberbullying*, *grooming*, sextorsió, *sexpredding*, *stalking* i *doxing*, *body shaming*, cibercontrol, entre altres.

i. Mesures específiques per abordar el ciberassetjament

26. Regular les limitacions a l'ús, inclosa la prohibició, dels *smartphones* en els centres de primària i secundària durant l'horari lectiu i la jornada no lectiva que transcorre dins del centre, així com establir les pautes perquè els centres les puguin adequar en el marc del projecte educatiu del centre i del desenvolupament curricular.

27. Regular les limitacions a l'ús, inclosa la prohibició, de l'accés de l'alumnat a Xarxes Socials els centres de primària i secundària durant l'horari lectiu i la jornada no lectiva que transcorre dins del centre.

28. Estudar la possibilitat que la Generalitat de Catalunya denunciï per via judicial les empreses digitals (TikTok, Instagram, Facebook, Snapchat, Youtube, etc.) per provocar una crisi de salut mental entre els joves i ser plataformes que propicien el ciberassetjament.

Proposta de conclusions del Grup Parlamentari de Ciutadans

1. Instar els centres docents a no negar ni amagar els casos d'assetjament escolar, ans al contrari a activar el protocol d'actuació de forma obligatòria i verificable.

2. Combatre totes les estratègies de minimització o banalització del *bullying*, així com l'ús d'eufemismes per a referir-s'hi que van en sentit contrari de la necessària pedagogia i sensibilització.

3. Simplificar i unificar instàncies, instruments i protocols d'actuació. El contrari dilueix responsabilitats i problemes i dificulta donar-hi resposta.

4. A tots els centres docents, de titularitat pública o privada, s'ha d'activar un procediment en el qual una tercera persona, aliena a l'escola, funcionari de la Generalitat amb formació jurídica, tingui la responsabilitat d'instruir un expedient escrit, per a la tramitació del qual obtindrà els testimonis següents:

- a) Del nen o nena presumptament assetjat i de la seva família.
- b) Dels nens o nenes presumptament assetjadors i de les seves famílies.
- c) Del tutor o tutora del grup-classe al qual pertanyi o pertanyin uns i altres.
- d) Del director o directora del centre docent.
- e) De qualsevol altra persona que pugui tenir coneixement dels fets dels quals s'informa.

5. Habilitar la persona instructora de l'expedient a arribar a unes conclusions raonades i a proposar una solució, que podrà ser:

a) L'obertura d'un procediment de conciliació en què les dues parts treballaran individualment i col·lectivament, sota el guiatge d'un docent de l'escola, per a superar la situació.

b) El trasllat, a petició de l'alumne assetjat, a un altre centre docent.

c) El trasllat, forçós, d'alguns o de tots els alumnes assetjadors a un altre centre docent.

6. L'expedient es clourà en forma d'exposició motivada del delegat o delegada territorial corresponent, que es comunicarà a les parts. Aquesta resolució podrà ser objecte de recurs administratiu o contenciós administratiu.

7. L'alumne assetjat ha de tenir el dret de deixar d'assistir presencialment a l'escola durant un temps prudencial, el mínim imprescindible, a l'espera que es resolgui el seu expedient, sense que aquesta circumstància sigui considerada per part dels serveis socials com un absentisme escolar sense causa i per tant punible amb la retirada de la custòdia. Alternatives possibles: demanar el canvi transitori de grup classe dins del mateix centre o el trasllat provisional a un altre centre.

8. Habilitar l'alumne assetjat o la seva família o qualsevol altra persona coneguda dels fets per a instar la posada en marxa de l'expedient informatiu sense que aquesta petició es pugui denegar sense acreditar que els fets denunciats són manifestament falsos.

9. Dotar d'un pressupost suficient i adequat els protocols contra l'assetjament i la remuneració dels COCOBE.

10. Posar en marxa aquest procediment a tot el sistema educatiu català de cara a l'inici del curs escolar 24-25.

Proposta de conclusions del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar

Alícia Romero Llano, portaveu, Rocio Garcia Pérez, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 55.2 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de conclusions següent, subsegüent al treball efectuat pel Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament.

Proposta de conclusions del Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament

0. Constatacions

L'assetjament escolar és una forma de violència entre iguals que té importants conseqüències per la societat en conjunt. Més enllà dels danys i riscos físics a vegades patits per infants i adolescents en el marc del sistema educatiu, també existeixen conseqüències psicològiques i de salut mental que poden ser molt greus: ansietat i depressió, sentiment de desemparament i de soledat, absentisme i abandonament escolar, por a anar a l'escola o a l'institut; i en el pitjor dels casos, pot arribar a intents de suïcidi o inclús a consumir-lo.

Els casos d'assetjament es donen fonamentalment en l'àmbit educatiu, dins dels recintes escolars, però són en els espais d'esbarjo i de menys control del professorat on aquestes greus situacions i comportaments es donen majoritàriament i agafen més força perquè són moments en què es fa més difusa l'autoritat.

Per aquests motius també es pot donar en espais de lleure, fora de l'horari lectiu i a l'àmbit esportiu infantil i juvenil. Aquest fet ha produït que les entitats i associacions sense ànim de lucre, i en general del tercer sector, hagin elaborat protocols d'actuació per a aquests àmbits.

Per contra, ciberassetjament implica l'ús dels mitjans digitals i de les xarxes socials amb la intenció d'assetjar psicològicament a tercers, agreujant la violència que pateix la víctima, perquè es produeix també fora de l'horari lectiu i afecta la seva vida.

Les expertes i els fets constaten que durant els darrers anys, aquesta violència utilitzant les xarxes socials ha deixat d'afectar exclusivament a l'etapa de la secundària obligatòria, arribant també a la primària, potser també perquè s'han avançat les incorporacions a les vides digitals dels infants.

Aquest tipus de violència té unes característiques concretes com són: el perfil de la víctima i victimari; la impossibilitat de fugir de la violència, ja que supera els límits de l'espai i temps del centre escolar i l'horari lectiu; la permanència i potència de les agressions que tenen generalment un reflex permanent a internet; la poca incidència i dificultat en la prevenció i detecció, que fa necessari prevaldre l'observació, la proximitat afectiva de la família i els espais de confiança, perquè els menors es puguin expressar.

Les dificultats per abordar l'assetjament escolar a Catalunya són: la manca de formació específica en victimització infantil i juvenil als docents per part de la Generalitat; el desconeixement de protocols que ajudi a interpretar els problemes i faciliti l'aplicació dels centres educatius i de la comunitat educativa en conjunt; i la desaparició o poca presència del Cos de Mossos d'Esquadra dels equips de valoració dels Protocols del Departament d'Educació sobre l'Assetjament (actualitzats l'any 2019).

Les dades de l'informe PISA sobre Assetjament Escolar publicades el desembre de 2023 situen Catalunya com la segona comunitat autònoma amb més casos d'assetjament escolar, amb un 8,6% per sobre de la mitjana a Espanya, que és del 6,6%.

Segons les dades de Save the Children, publicades a l'informe Violència Viral, el 42% dels joves han patit ciberassetjament durant la seva infància, és a dir, d'una classe de 25, 10 han sigut víctimes. Les dades desagregades per gènere indiquen que ho pateixen més noies (43,6%) que nois (39,4%). A més també ha posat en relleu que aquesta violència succeeix per primera vegada als 13 anys i en el 64% dels casos és infligida per un amic o company del centre.

La Llei Integral de Protecció a la Infància i Adolescència davant de la Violència (LOPIVI) instaurava la figura d'un coordinador de benestar i protecció a les escoles. A Catalunya aquesta figura s'ha anomenat Coordinador de Coeducació, Convivència i Benestar (COCOBE) i s'ha aplicat aquest curs 2023-2024.

Segons l'informe de l'Associació Trencats Catalunya, fins al passat 26 de setembre de 2023, el Departament d'Educació no va iniciar la primera formació de docents i de direccions de centres educatius, que són les persones de fer les funcions de coordinadors i coordinades COCOBE als 4.000 centres educatius de Catalunya.

La LOPIVI també indica diverses vies d'intervenció, així com l'obligació de la ciutadania a comunicar qualsevol classe de violència exercida sobre menors (art. 15), també posa la lupa com a responsables a les persones dels centres educatius entenent que són els representants legals en absència de la família (art. 16), a més de facultar els menors a comunicar aquests fets per si sols, sense presència d'un adult, ni la documentació ordinària habitual (art. 50).

Les darreres dades publicades de la Unitat de suport a l'alumnat en situació de Violència (USAV) dels Mossos d'Esquadra constaten que en 2021 van atendre 196 casos d'assetjament entre l'alumnat; i només en el primer trimestre de 2022, 109 casos.

A la compareixença de Mossos també van aportar dades en relació amb les denúncies interposades, les quals indiquen que el 75% dels autors són menors de 14 anys. La inimputabilitat dels menors no permet una intervenció penal, encara que es denunciï, i per tant les mesures han de ser socioeducatives, el que fa imprescindible que la coordinació entre serveis sigui òptima. Per aquest motiu el Cos de Mossos d'Esquadra informa la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) de tots els casos denunciats per infants i joves menors de 14 anys.

Pel que fa als joves d'entre 14 i 18 anys, la llei orgànica 5/2000, reguladora de responsabilitat penal dels menors, detalla que les penes es poden graduar en funció

de l'edat del menor, i les més comunes són: la llibertat vigilada i la reconducció dins de l'àmbit familiar. Aquests casos que finalment es porten des de la Fiscalia Provincial de Menors, estan allunyats de l'existència i disponibilitats de l'entorn i serveis, i per tant no està oferint solucions avui dia.

Els infants i adolescents amb diagnòstic Asperger-TEA continuen sent un dels col·lectius més vulnerables i exposats davant les violències i l'assetjament. Els motius els apunten des de la Federació Catalana d'Autisme cap: el desconeixement de les seves afectacions neuronals, per part del professorat i la comunitat educativa en conjunt, la manca del desplegament del Decret d'Escola Inclusiva del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, entre altres.

La Federació calcula que dos terços dels infants amb autisme, entre els 6 i els 15 anys han estat assetjats a l'entorn educatiu, el que suposa que un 84% de persones amb TEA l'han patit en la seva vida, segons dades del primer semestre del 2023.

Segons el Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya, les arrels de l'assetjament són: problemes de poder i de control de les persones victimàries que sovint poden sentir-se insegures, insatisfetes, impotents, amb problemes de salut mental, imitant d'un aprenentatge familiar i social, recorren a l'assetjament per sentir-se empoderats.

Des del punt de vista pedagògic, hi ha aspectes importants que configuren la vida de les persones, com és l'afectivitat, i la necessitat de sentir-se estimades, l'autoconeixement i la família i l'entorn educatiu. Aquests són estímuls per poder afrontar les situacions difícils, i atendre aquestes necessitats és la clau de l'èxit en el seu desenvolupament.

La gravetat dels casos que s'han viscut els hem d'entendre com un fracàs de la societat en conjunt. Aquests fets han anat creixent una opinió pública que rebutja aquestes situacions i que demanda solucions i prevenció.

La preocupació de les famílies ha anat en augment i també la de la comunitat educativa, el que ha comportat que les administracions públiques hagin anat creant protocols d'actuació i d'intervenció davant els casos d'assetjament i de ciberassetjament. Però també s'ha evidenciat com calen mesures de prevenció alhora que d'informació i de sensibilització al conjunt dels col·lectius de la societat i del territori, per garantir els drets a la mateixa seguretat i protecció de tot l'alumnat als centres educatius en horari lectiu, i perquè també tenen dret a viure feliços i sense por ni agressions, ni violències, de cap mena.

Una de les màximes preocupacions de les famílies, i que agreugen encara més les violències de victimaris i el patiment de les víctimes, és el ciberassetjament i l'ús d'internet i de les xarxes socials per agredir infants i joves, massa sovint fora de l'horari lectiu, i amb l'ús dels dispositius mòbils dins dels centres educatius. Els perills són molts per la vulneració dels drets dels infants i dels joves, que ha portat professionals de psicologia, de la pedagogia, i també des del camp policial, a apropar-se als centres educatius a assessorar i informar els claustres i també l'alumnat dels riscos que hi ha i de com actuar davant les agressions.

El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya és l'administració competent i responsable de la seguretat tot l'alumnat a l'àmbit educatiu lectiu, i té màximes competències en garantir els drets als centres educatius. També ha de vetllar per impulsar, coordinar i fer que es compleixin els protocols aprovats i gestionats des de la Direcció General d'Atenció a la Família i la Comunitat Educativa.

Però les direccions dels centres educatius són la primera línia del sistema educatiu al territori i, per tant, sempre són a la diana de donar les respostes i cercar les solucions, representant l'autoritat educativa, el Departament d'Educació. Al mateix temps, la inspecció educativa i els Serveis Territorials d'Educació haurien de tenir un paper molt més present i actiu davant la implementació dels protocols, dels indicis de casos, les denúncies i el seguiment del procediment i la seva aplicació fins a les darreres conseqüències.

Constatem que el Departament d'Educació està intensificant les seves actuacions i propostes davant de l'assetjament escolar durant el darrer curs, especialment arran els gravíssims casos que han succeït i segurament també per l'aprovació al Parlament de Catalunya del Grup de Treball d'Assetjament al Sistema Educatiu i el Ciberassetjament.

Però encara queden camins de millora que han de portar a tenir un pla de prevenció, de sensibilització i d'informació a tota la comunitat educativa per a la detecció anticipada de situacions d'assetjament i de ciberassetjament.

1. Realitat de l'assetjament escolar als centres educatius catalans

El Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya ha ressaltat la necessitat d'observar i tenir en compte els següents elements: l'afectivitat de les persones des d'una edat primerenca, l'autoconeixement dels i les infants i la seva autoestima i que els entorns familiars siguin acollidors i educadors. Aquests elements ajudarien a millorar la convivència i a prevenir les violències, posant fre als casos i fins i tot erradicant l'assetjament i les violències a l'àmbit educatiu en les quals hi ha implicats menors d'edat.

És prioritari generar entorns segurs i lliures de violència, tant educatius com de lleure, on les activitats i les relacions interpersonals que es desenvolupin, tinguin lloc en un ambient sa i respectuós amb els drets de la infància i de l'adolescència, tot garantint un desenvolupament integral dels drets dels menors.

Conclusió 1:

Cal assegurar de forma urgent l'atenció de víctimes i de victimaris als serveis de pediatria als Centres d'Atenció Primària i les derivacions als Centres de Salut Mental Infanto-Juvenils (CSMIJ) del sistema públic de salut, on siguin ateses de forma periòdica pels equips professionals per tractar les causes i conseqüències de les violències i de l'assetjament patit o infligit.

Conclusió 2:

S'observa la necessitat de crear una Xarxa local d'Atenció de Prevenció i Actuació davant les violències i assetjaments al sistema educatiu, en coordinació entre els centres educatius, la inspecció educativa, els serveis de pediatria i els serveis socials municipals, amb la implicació de les famílies.

2. Protocols i altres eines dels centres educatius i activitats extraescolars per abordar l'assetjament i ciberassetjament escolars

3. Campanyes de sensibilització i informació

L'actual mirada adultocentrista que hi ha davant l'assetjament, tant en l'àmbit educatiu, com les entitats esportives i socials on l'alumnat participa s'ha de canviar. Cal generar consciència i rebuig social davant l'assetjament escolar, així com coneixement de les conseqüències d'aquest sobre les víctimes i les seves famílies, i de la mateixa manera detectar les causes que porten a infants i joves a ser victimaris o observadors.

Conclusió 3:

És necessari impulsar campanyes de formació, prevenció i sensibilització per eradicar les violències i els assetjaments als centres educatius. Que aquestes tinguin repercussió a les xarxes socials més utilitzades per infants i joves, perquè generin conscienciació social davant la vulneració dels drets humans dels menors a l'àmbit educatiu, en horari lectiu, i als espais de lleure educatiu, a les activitats extraescolars i l'esport federat.

Conclusió 4:

S'ha d'aprofitar els mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, especialment 3Cat, per arribar a tota la població catalana. És necessari i imprescindible.

dible impulsar noves campanyes de sensibilització i de prevenció de l'assetjament i el ciberassetjament, fent especial incidència en les conseqüències per a la salut emocional i mental de les víctimes i les seves famílies, i les coercitives, judicials i penals per als victimaris, amb l'objectiu de generar a la vegada rebuig social davant qualsevol forma de violència al sistema educatiu.

Conclusió 5:

La manca de dades sistematitzades, d'activació de protocols per part dels centres educatius i de denúncies en ferm, fa complicat l'abordatge preventiu i posterior als fets. Per corregir-ho, el Cos de Mossos d'Esquadra proposa que s'hauria d'establir l'obligatorietat d'un sistema unificat de registre dels casos denunciats d'assetjament i ciberassetjament als centres educatius per part del Departament d'Educació, amb la supervisió de la Inspecció Educativa i els Equips d'Atenció Psicosocial (EAPS), facilitant la consulta policial i del Departament de Justícia quan sigui necessari.

Conclusió 6:

L'existència de diferents mecanismes de detecció (aplicacions mòbils com el Beresol), de protocols i mesures utilitzades pels centres educatius, associacions de lleure educatiu i entitats esportives fa necessari una anàlisi de totes elles, per inventariar-les i coordinar-les amb el Departament d'Educació, el Departament de Salut, amb la supervisió de professionals de l'àmbit social i del Departament d'Interior.

Conclusió 7:

S'ha de comptar amb l'expertesa del Cos de Mossos d'Esquadra, per posar en marxa una campanya de formació i informació a tots els centres educatius per alertar dels perills de les xarxes socials i d'internet, que ajudin alhora a prendre consciència de les conseqüències del ciberassetjament a la salut mental de les víctimes i penals dels victimaris.

Conclusió 8:

Donat l'alt impacte de l'assetjament sobre l'alumnat autista, Asperger, i a altre alumnat amb trastorns del neurodesenvolupament, cal impulsar campanyes específiques de sensibilització i prevenció de les conseqüències de determinats comportaments, per protegir-los davant de l'assetjament i el ciberassetjament.

4. Perfils professionals necessaris per prevenir, detectar i respondre casos d'assetjament i ciberassetjament a les escoles

Conclusió 9:

Les entitats familiars d'afectats per l'assetjament i les violències, així com experts i col·legis professionals de treball social, educació social i psicopedagogia recomanen que aquesta figura la desenvolupin professionals externs especialistes en educació social, treball social o psicopedagogia, fora dels claustres dels centres educatius per enfortir la figura del Coordinador de Convivència i Benestar als centres Educatius (COCOBÉ) amb més hores de formació i millor retribució.

5. Augmentar la implicació de tots els agents de la comunitat educativa

La prevenció s'ha de fer coordinadament per administracions, institucions i professionals, des d'una visió general, i de forma consensuada per concretar accions que generin un bon tracte i convivència, implicant tota la comunitat: des dels municipis, els centres educatius, entitats socials, esportives, culturals, i del tercer sector, que conformen tota la comunitat educativa del territori, exercint totes elles les funcions comunes i les que en són pròpies.

Conclusió 10:

Cal crear un directori de bones pràctiques i de protocols impulsats pels ajuntaments, entitats i associacions del tercer sector on estiguin implicats infants i joves, per facilitar la coordinació amb la resta de serveis del territori, així com complir la

funció de guia i d'orientació als centres educatius i als i les professionals de referència.

És primordial la promoció de la bona convivència a les aules i als espais educatius, i per aquesta raó, per fomentar-la i prestigiar-les seria convenient crear uns premis nacionals per reconèixer les bones pràctiques en prevenció, protecció i innovació social en relació als drets dels menors.

6. Transversalitat de les polítiques del Govern i coordinació entre departaments de la Generalitat i amb altres Administracions Públiques

S'ha constatat a partir de la compareixença de la Federació Catalana d'Autisme, que el grau de psicologia en el curs 2023–2024 només compta amb una assignatura optativa en trastorns al neurodesenvolupament, i el màster de secundària, només s'imparteixen 18 hores sobre atenció a la diversitat de l'alumnat.

Conclusió 11:

És necessari incorporar més hores lectives al currículum educatiu dels graus universitaris d'educació, psicologia i pedagogia, així com al màster de professorat, sobre trastorns del desenvolupament, per detectar i acompanyar a l'alumnat NESE i TEA. És necessari generar sensibilització a les aules sobre què afecta aquests menors i joves, com es relacionen i com viuen determinats comportaments per evitar situacions de risc i de patiment que els posin en risc.

7. Abordatge de l'atenció psicològica i socioeducativa a les víctimes, victimaris i familiars d'assetjament i ciberassetjament escolar

Conclusió 12:

Les associacions de famílies denuncien la importància de que els protocols abandonin l'abordatge si les violències han estat reiterades en el temps, per passar a donar prioritat a actuar i a fer una primera resposta davant qualsevol fet violent o d'assetjament que es doni en l'àmbit escolar. Per tant, és necessari disposar de protocols clars i d'un procediment que responsabilitzi i impliqui a tots els centres docents, públics i privats, per activar els protocols d'actuació davant els primers indicis de violència en l'àmbit escolar.

8. Implicació i formació de tots els sectors de la comunitat educativa i equips educadors en el lleure per l'abordatge d'aquesta problemàtica

Conclusió 13:

És necessari que les entitats de lleure formin específicament i de forma obligatòria als monitors i monitores de lleure, en continguts específics en educació emocional, així com en la generació d'entorns segurs, i de foment dels valors del respecte, la convivència i la generació d'espais participatius i de confiança per als infants i joves. Cal que l'administració de la Generalitat supervisi aquestes formacions i garanteixi el seu compliment obligatori a tot el territori.

9. Mesures específiques per abordar el ciberassetjament

Conclusió 14:

Els protocols de prevenció i d'intervenció en casos de ciberassetjament s'han d'aplicar obligatòriament amb les comunitats educatives i amb l'assessorament i intervenció, des de la primera detecció, del Cos de Mossos d'Esquadra i d'entitats i professionals experts en ciberseguretat i ciberviolències.

Conclusió 15:

En l'àmbit educatiu s'ha de garantir que els espais siguin segurs, lliures de violències, on les activitats i les relacions es desenvolupin en un ambient de bon tracte, respectant els drets de la infància i de l'adolescència, generant ambients que protegeixin el desenvolupament dels menors i joves tant físic, psicològic i socialment.

S'han de crear espais de conversa i de confiança perquè les víctimes puguin explicar la situació que pateixen des del primer moment i que no es perllongui en el temps, provocant més dolor i patiment.

Conclusió 16:

Cal millorar l'atenció a les famílies de les víctimes i dels victimaris, incrementant les dotacions dels Equips d'Atenció Psicopedagògica (EAPs), per assessorar i fer un acompanyament als centres educatius, suport a les tutories davant de casos de violències a l'aula, i atendre les famílies afectades en tot el procés del protocol. Per això seria recomanable i necessari cercar un consens i acord amb els col·legis oficials de treball social, educació social, pedagogia i psicologia de Catalunya, així com promoure una comissió d'estudi que pugui continuar analitzant i contribuint a la resolució dels conflictes i a l'atenció de tots els menors i famílies implicades.

Conclusió 17:

Els i les docents necessiten un suport per poder desplegar protocols i circuits d'actuació davant de qualsevol mena de violències en l'àmbit educatiu, en tot moment garantint i evitant la burocratització del procediment per part de les administracions per no generar una doble victimització. Es considera fonamental el paper de reforç que han de protagonitzar els EAPs en el desenvolupament del protocol als centres educatius, i els professionals que se'n deriven dels Coordinadors de Convivència i Benestar als centres Educatius (COCOBE), tot prioritzant la intervenció de professionals amb un perfil de treball social, educació social o psicopedagogia per restablir la bona convivència a les aules i als espais educatius.

Conclusió 18:

L'any 2017 es va aprovar el Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu. Cal aplicar-ho i desenvolupar-ho per garantir la protecció dels drets i la seguretat de l'alumnat NESE als centres educatius. Una de les mesures que es proposen per millorar la bona convivència i el benestar de tot l'alumnat és reduir les ràtios d'alumnes a les aules a totes les etapes educatives, per detectar i intervenir de forma més efectiva davant situacions d'assetjament.

Conclusió 19:

Per garantir l'eficàcia de la figura del professional Coordinador de Convivència i Benestar als centres educatius catalans (COCOBE), es recomanaria disposar d'una normativa pròpia per a aquesta figura, així com més millores en l'assignació horària de dedicació i un complement de responsabilitat just, també per als COCOBE centres educatius d'iniciativa social concertats, actualment exclosos pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

Conclusió 20:

Per fomentar una reflexió constructiva entorn les Tecnologies de la Informació i de la Comunicació (TIC) i poder treballar la prevenció del mal ús o l'abús de la tecnologia i a les xarxes socials es recomanen formacions a col·lectius i famílies per tal d'implementar el programa Salut Digital (model Citilab o similar).

Conclusió 21:

Cal enfortir l'estructura del sistema educatiu i social davant els casos de menors joves autors de delictes greus, i establir tots els recursos públics necessaris per atendre les mesures restauratives i legals davant els casos d'assetjament i ciberassetjament. És imprescindible la creació de xarxes d'intervenció dels Departaments de Drets Socials, Educació, Justícia i Interior per fer seguiment dels casos detectats i denunciats d'assetjament i ciberassetjament, lleus i greus.

Conclusió 22:

Es fa necessari enfortir la plantilla i les funcions de la Unitat de Suport a l'Alumnat en situació de Violència (USAV), actualment integrada per 20 persones per a tot el territori català, i incrementar l'oferta de formació a tots els professionals dels centres educatius en relació amb la convivència escolar, la prevenció, detecció i intervenció en cas d'assetjaments.

L'acompanyament als centres educatius en la gestió dels conflictes s'ha de fer des de la proximitat de la intervenció, i en l'actualitat fonamentalment es fa per telèfon i amb nul·la presència a les escoles rurals.

Conclusió 23:

Garantir que les Oficines de Relacions amb la Comunitat del Cos de Mossos d'Esquadra als municipis, siguin les interlocutores formals amb els centres educatius davant els casos d'assetjament i violències, definint el paper específic de les relacions que hauran de tenir en l'aplicació dels protocols i les denúncies entre el Departament d'Interior i el Departament d'Educació.

Conclusió 24:

Es recomana que, amb l'objectiu de protegir la víctima de forma prioritària i immediata per evitar patiments i vulneració dels seus drets, així com assegurar la seva protecció, s'hauran d'activar, de forma obligatòria, des del primer indici i sospita de violència, els protocols del Departament d'Educació. Es proposa la mateixa celeritat i actuació davant casos que es donin a les activitats del tercer sector i a altres entitats de lleure educatiu.

Conclusió 25:

Tots els centres del sistema educatiu de Catalunya han de complir les resolucions i normatives que han de garantir la protecció dels menors i la seva seguretat davant agressions, assetjaments i violències. S'han d'establir mecanismes i normatives clares de sancions, quan es demostrï que els i les professionals han actuat amb negligència davant l'aplicació dels protocols aprovats pel Departament d'Educació i d'acord amb les lleis vigents.

Proposta de conclusions del Grup Parlamentari Junts per Catalunya

Judit Guàrdia i Torrents, portaveu a la Comissió d'Educació del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 55.2 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de conclusions següent, subsegüent al treball efectuat pel Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament.

Proposta de conclusions del Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament

1. Constatar l'assetjament i el ciberassetjament al sistema educatiu, tant dins com fora dels centres escolars, com un dels principals reptes a afrontar per part de tota la comunitat educativa, davant el risc que suposa per als infants i adolescents en l'àmbit de la salut, la salut mental i les relacions socials, entre altres.
2. Constatar que l'assetjament i el ciberassetjament escolar respon a un reflex de la societat en la qual vivim; i que majoritàriament s'inicia fora dels centres però es manifesta a l'entorn educatiu perquè és on els drets dels alumnes estan més protegits i on passen més hores.
3. Constatar l'augment exponencial del ciberassetjament durant l'etapa educativa davant els nous rols en l'ús d'aparells digitals dins i fora de l'aula i com aquests suposen una nova via d'assetjament escolar, requerint nous recursos per a tota la comunitat educativa per tal de revertir-ho efectivament davant l'efecte multiplicador i constant que té. I constatar la necessitat de preveure que es pot agreujar encara més

amb la IA generativa d'imatges cada vegada més realistes, l'automatització de la violència i l'autogeneració de continguts.

4. Instar el govern espanyol i les institucions europees perquè les respectives legislacions tinguin en compte la proliferació d'identitats falses, la necessitat d'haver de guardar durant un mínim de 2 anys les IP i l'obligació de les grans xarxes socials de donar compliment als requeriments judicials en un temps raonable, independentment d'on tinguin la seu, com a requisit per a poder operar en el territori.

5. Centrar els recursos en la formació i sensibilització de tots els actors que integren el sistema educatiu (docents, alumnes, famílies, personal laboral, personal administratiu) com a millor eina per a la prevenció, així com en la detecció, per tal que aquesta última es produeixi en l'inici del conflicte, i sigui eficient i eficaç.

6. Universalitzar a tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya els protocols, les formacions i tots els recursos destinats a erradicar l'assetjament i el ciberassetjament a les aules, a partir de l'inici del proper curs escolar.

7. Presentar una campanya d'impacte a nivell digital coordinada entre el Departament d'Interior i el Departament d'Educació, dirigida principalment a joves d'entre 13 i 18 anys, enfocada a evitar que es comparteixin massivament continguts audiovisuals que atemptin contra la intimitat i l'honorabilitat de terceres persones, fent-los conscients del dany causat a aquestes, derivant en molts dels casos en situacions d'assetjament i ciberassetjament cap a la víctima, però també de les conseqüències que pot representar per a ells mateixos.

8. Revisar el Protocol d'actuació davant de qualsevol tipus de violència en l'àmbit educatiu per tal que sigui la principal eina d'abastiment de recursos i procediments en la resposta a les necessitats, segons el grau de conflicte, de les víctimes, els victimaris i el conjunt d'observadors. I avaluar-lo des de les diferents perspectives de tots els actors implicats.

9. Insistir que, en qualsevol tipus de violència manifestada per la víctima, tingui repetició o no, i hagi sigut intencionat o no, cal iniciar un procediment de reparació i restauració comunitària.

10. Insistir en la diferència entre l'inici del procediment, en cas de detecció d'una violència com l'assetjament, i l'activació del protocol. Els protocols d'actuació hi són per: ser aplicats, per indicar com procedir des dels equips directius i docents i per deixar clar a tots els membres de la comunitat educativa que no hi haurà cap tipus de permissivitat amb cap tipus de violència. Per això calen dues premisses: han de ser coneguts per tots els actors que intervenen en l'educació dels infants i joves (docents, direccions de centre, afes, famílies, alumnes, PAS, administració, educadors dels espais educatius no lectius) i han de ser de fàcil accés per als afectats.

11. Constatar que la unificació de protocols ha estat una eina útil per facilitar l'abordatge de les violències, però que cal corregir les mancances detectades: cal anar-los actualitzant per adequar-los a les noves realitats que poden anar sorgint per tal d'evitar que aquests en la pràctica esdevinguin només itineraris de resposta o circuits d'actuació; és indispensable que aquests integrin eines per afavorir la prevenció i la detecció dels casos i que aquests s'estenguin més enllà de les aules i els centres docents, per exemple, en el desenvolupament d'activitats extraescolars, esportives i/o de lleure.

12. Constatar com a mesures prioritàries la reparació i la restauració; quan des del centre es cregui oportú aplicar algun tipus de sanció, en cap cas pot contradir el dret a l'educació dels infants i joves; haurà de ser adequada al nivell escolar, social i familiar de l'alumne; i haurà de ser proporcional. El canvi de centre en cap cas pot ser considerada una mesura preventiva, reparadora o sancionadora; ni per a les víctimes ni per als victimaris. Es contemplarà l'atenció educativa domiciliària en aquells casos que els agents implicats en coordinació amb la DGAIA així ho resolguin.

13. Formar els docents a l'inici del curs escolar, amb especial èmfasi en aquells que gestionen aules grup a través de la figura de tutor de classe, per tal de dotar-los

d'eines i recursos que els ajudin a detectar, amb la màxima celeritat possible, tots aquells indicadors o signes que apuntin a una situació de violència o assetjament a un alumne, per així poder intervenir preventivament, i, si fos necessari, aturar la violència, implicar-hi tota la comunitat i en darrer terme activar els mecanismes d'intervenció segons l'estipulat al protocol de violències.

14. Impulsar una campanya de sensibilització des del Departament d'Educació en coordinació amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals focalitzada en els infants i els adolescents que pateixen o han patit assetjament escolar, donant-los veu, compartint les seves experiències, així com les resolucions dels seus casos per tal d'ajudar-los assertivament en la protecció personal com també en la protecció conjunta del grup classe.

15. Impulsar una revisió dels mecanismes i els circuits de denúncia en l'àmbit de l'assetjament i el ciberassetjament escolar, per tal d'adaptar-los i modernitzar-los als mecanismes de comunicació que utilitzen majoritàriament els infants i adolescents a Catalunya, per incentivar i augmentar les denúncies en aquest àmbit, principalment en les figures dels anomenats «observadors».

16. Revisar les actuacions de seguiment, monitorització i actuació un cop s'ha intervingut i es dona per resolta la situació, amb especial èmfasi en aquells que s'arxiven judicialment, reforçant-ne el suport *a posteriori*, també en el protocol, per tal que els alumnes, individualment o col·lectivament, no generin noves dinàmiques adverses a ells i el seu entorn per la manca d'autogestió de la situació viscuda en l'àmbit de l'assetjament i el ciberassetjament.

17. Reforçar amb mitjans i amb recursos humans quan correspongui la gestió i el control de les zones de l'entorn educatiu que no són pròpiament aules, com poden ser gimnasos, patis escolars o la pròpia entrada i sortida diària dels alumnes, com a principals zones on generalment es concentren les situacions de violència entre alumnes i on es pateixen les primeres mostres de l'assetjament.

18. Reforçar normativament, amb mitjans, recursos econòmics (com un complement de responsabilitat) i recursos d'hores pròpies la figura dels Coordinadors de Coeducació, Convivència i Benestar (COCOBE); així com establir a partir del curs 2024-2025 el requisit d'antiguitat mínima obligatòria al centre per tal de garantir el coneixement de la realitat socioeducativa de tot l'entorn educatiu.

19. Formar prèviament els Coordinadors de Coeducació, Convivència i Benestar (COCOBE) per tal que aquests puguin, més enllà de les funcions establertes normativament, esdevenir una figura de referència a tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya en aspectes com l'empoderament dels alumnes, la ciutadania digital...

20. Impulsar des del Departament d'Educació, en coordinació amb els departaments d'Interior, Drets Socials, Igualtat i Feminismes i Salut, uns segells de qualitat en coeducació, convivència i benestar per a aquells centres i entitats relacionades amb l'educació que excel·leixin en bones pràctiques en la prevenció, detecció i intervenció en l'àmbit de l'assetjament i el ciberassetjament en el sistema educatiu.

21. Crear un repositori amb materials, materials audiovisuals, guies, programaris, aplicacions mòbils i altres, facilitant-ne l'accessibilitat a tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya, així com les entitats, entitats de lleure educatiu, les associacions en l'àmbit social puguin accedir-hi.

22. Introduir a les proves d'avaluació de competències bàsiques de final de cicle un qüestionari d'anàlisi de la percepció de benestar a tot el sistema educatiu així com en el seu entorn social i familiar. I en paral·lel, realitzar un formulari d'anàlisi objectiva de benestar als centres, que hauran de contestar les direccions d'aquests. Tant el qüestionari com el formulari hauran d'incidir en especial en l'àmbit de l'assetjament i el ciberassetjament a les aules. Aquestes dades es publicaran anualment en un informe de valoració genèric als centres catalans. S'ha de realitzar amb perspectiva de gènere i interseccionalitat.

23. Evitar, amb la reforma del protocol d'actuació, la revictimització o victimització secundària com a mesura de protecció de les víctimes amb mesures com l'establiment de les proves preconstituïdes en el mateix centre, mecanismes per tal d'evitar l'aïllament de la víctima del grup classe o la creació en els jutjats de sales pensades específicament per a infants i joves que ho precisin, quan aquests casos esdevinguin possible causa penal, assegurant que en tot moment es disposa d'atenció psicològica per a les famílies.

24. Ampliar l'accés al Registre de Violències contra l'Alumnat (REVA) a tots aquells agents implicats durant el procés de detecció i actuació en casos d'assetjament o altres violències dins la comunitat educativa, per tal que aquest esdevingui realment un registre únic. Necessàriament hauran de tenir accés a aquest registre els professionals dels Departaments d'Educació, Salut, Interior i Drets Socials tant per consultar-lo (especialment en aquells casos on els Mossos d'Esquadra considerin fer-ne un seguiment concret) com per aportar-hi les diferents visions sectorials que es considerin oportunes en cada cas.

25. Millorar la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència (USAV) per tal de canviar efectivament el paradigma en la detecció de violència al sistema educatiu: dedicant més personal al servei d'aquesta unitat, territorialitzant-la, ampliant el servei d'atenció amb la presencialitat als centres i millorant la recollida de dades per tal que aquesta sigui molt més exhaustiva.

26. Conscienciar i sensibilitzar la societat, i en especial els mitjans de comunicació, del mal que pot causar tant en la víctima (pel que representa la revictimització) però també en el victimari (ja que aquests rols no són per sempre; estem parlant de joves i del dret a una segona oportunitat) la publicació de segons quins continguts o de segons quina informació a l'esfera pública. Insistir en la necessitat de trobar l'equilibri entre el dret a la informació i el dret a la intimitat; entre la necessitat de no amagar aquesta realitat i el perill de sobredimensionar-la, establint la necessitat de recordar en tot moment que es tracta de joves i infants.

27. Treballar per canviar la mentalitat dels centres, de les famílies i de la societat en general, en el sentit que l'activació de protocols només és un indicador que en el centre s'està treballant per l'erradicació de l'assetjament i el ciberassetjament per convertir el centre en un espai segur; que cal acompanyar eficientment i protegir el(s) docent(s) i/o l'equip directiu que l'activa, i que per a les famílies la informació sobre l'evolució del protocol és un dret.

Proposta de conclusions del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar

Dani Cornellà Detrell, portaveu, Nogay Ndiaye i Mir, diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableix l'article 55.2 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de conclusions següent, subsegüent al treball efectuat pel Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament.

Proposta de conclusions del Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament

Realitat de l'assetjament escolar als centres educatius catalans

1. Dotar les eines existents de gestió de l'assetjament com la UsApps dels recursos necessaris –professionals i econòmics– per tal de que deixin de ser mers recopiladors d'informació i passin a ser part activa en l'assessorament i gestió dels casos d'assetjament escolar a tota Catalunya. Actualitzar o modificar l'aplicació per tal que l'accés a la mateixa sigui més senzill i proper als infants i adolescents. Garantir que hi ha els professionals suficients per atendre la demanda existent a tot el territori i vetllar perquè l'atenció als centres es pugui fer de forma presencial també fora de Barcelona i la seva àrea metropolitana.

2. Realitzar en el termini màxim de 6 mesos una anàlisi (radiografia o estudi) sobre l'assetjament a Catalunya, segregant les dades per tipus d'assetjament (per motius racials –origen ètnic, racial–, de gènere, aparença física, orientació sexual, religió, etc.), edat de l'alumnat (víctimes i victimari), zona geogràfica i tipus de centre (nivell de complexitat). Garantir un espai de revisió i actualització d'aquestes dades per tal d'afavorir la planificació anual des del Departament d'Educació per a l'abordatge d'aquesta xacra als centres educatius en funció de les necessitats (augment d'un tipus d'assetjament, augment en una zona territorial concreta, etc.).

Protocols i altres eines dels centres educatius i activitats extraescolars per abordar l'assetjament i ciberassetjament escolars

3. Garantir eines i espais transversals –interdepartamentals– de traspàs de la informació (serveis socials, centres educatius, casals i altres espais de lleure) per poder identificar i actuar amb més agilitat davant la detecció d'un cas d'assetjament. Identificar els victimaris i les víctimes reincidents per tal d'abordar la problemàtica amb altres professionals (psicòlogues, educadores socials, mediadores, etc.).

4. Renovar i modificar els protocols d'actuació davant casos d'assetjament i ciberassetjament de què es doten als centres educatius per tal que aquests no siguin oberts i tancats única i exclusivament pels equips directius dels centres on es produeixen. Distingir i diferenciar entre els diferents tipus d'assetjament i oferir eines i recursos per a les diferents casuístiques incloent professionals en la matèria externs als centres educatius. Formar a tots els equips directius del sistema educatiu sobre la gestió i desenvolupament dels protocols. Destinar professionals del Departament (amb formació i experiència prèvia sobre la matèria) a l'atenció dels equips directius en la gestió d'aquests protocols. No penjar cap nou protocol ni models d'actuació sobre assetjament i ciberassetjament al web del Departament sense abans haver fet arribar la formació corresponent als equips directius dels centres.

5. Crear una figura amb coneixements previs sobre assetjament i ciberassetjament amb dotació horària i complement salarial per a la detecció, abordatge i gestió dels casos d'assetjament i ciberassetjament als centres educatius. Garantir la formació contínua d'aquesta figura i vetllar perquè esdevingui una eina de transmissió de coneixement formant a la resta de companys i companyes del centre de forma periòdica sobre la matèria.

Campanyes de sensibilització i informació

6. Crear un banc de recursos amb material per als centres educatius per abordar i treballar a les aules l'assetjament i el ciberassetjament que inclogui tant informació relativa a les diferents formes d'assetjament com eines o recursos pedagògics per a la reflexió. Elaborar un programa de l'estil «Salut i Escola» mitjançant el qual diferents professionals de l'àmbit de la psicologia i el treball social, així com víctimes o activistes, puguin accedir als centres educatius de forma periòdica per formar a l'alumnat sobre aquesta qüestió.

Perfils professionals necessaris per prevenir, detectar i respondre casos d'assetjament i ciberassetjament a les escoles

7. Proporcionar formació obligatòria i meritada per als i les docents i resta de treballadors i treballadores de l'àmbit educatiu (psicopedagogs, treballadors socials, professionals de la UsApps, etc.) que els doti de les eines i els coneixements necessaris per a la resolució de conflictes a l'aula, la detecció i abordatge de l'assetjament i el ciberassetjament, l'atenció a les víctimes, relació amb les famílies implicades, etc. La formació en aquesta matèria s'ha d'oferir des del Departament, però s'ha d'exigir als i les professionals de l'àmbit educatiu la seva realització atès que és un àmbit de coneixement indispensable per al desenvolupament de la seva tasca amb infants i adolescents.

8. Crear i establir com a mecanisme d'accés a la funció docent un test psicotècnic que garanteixi que cap persona que vol accedir a la docència ho fa amb un perfil racista, classista, xenòfob, homòfob o cap altre prejudici discriminatori cap a l'alumnat divers dels nostres centres educatius.

Augmentar la implicació de tots els agents de la comunitat educativa

9. Oferir formació a tota la comunitat educativa sobre assetjament i ciberassetjament sobretot i especialment al personal PAE. Oferir formació a la resta de la comunitat educativa des del personal PAS fins a les famílies i vetllar per la seva implicació. Crear mecanismes de comunicació i/o coordinació eficients i àgils per a la comunicació entre agents.

Transversalitat de les polítiques del Govern i coordinació entre departaments de la Generalitat i amb altres Administracions Públiques

10. Crear un espai de coordinació interdepartamental eficient i àgil per a la notificació, extracció d'informació, gestió i abordatge dels casos d'assetjament i ciberassetjament que es detectin.

11. Crear i establir un mecanisme de detecció i transmissió de la informació entre departaments per tal d'identificar víctimes i victimaris reincidents i vetllar per la seva no repetició en cas de canvi de centre i/o de domicili.

12. Establir els mecanismes necessaris per garantir que en cap cas sigui la víctima d'assetjament o ciberassetjament qui hagi de canviar de centre. En els casos més greus d'assetjament en els que els victimaris menors d'edat són inimputables treballar de forma transversal amb altres departaments com serveis socials, síndic de greuges, entitats del 3r sector, professionals de la psicologia, etc. per buscar alternatives no punitives que garanteixin la no repetició dels fets, l'assenyalament del victimari i la revictimització de la víctima.

Abordatge de l'atenció psicològica i socioeducativa a les víctimes, victimaris i familiars d'assetjament i ciberassetjament escolar

13. Garantir l'assistència psicològica als infants i adolescents víctimes i victimaris d'assetjament o ciberassetjament i llurs famílies a través dels CSMIJ i/o del sistema sanitari públic als CAP de referència de cada centre educatiu incrementant els recursos personals i materials necessaris per a fer-ho possible. Establir mecanismes per garantir que els casos més greus siguin atesos en menys de 24 h.

Implicació i formació de tots els sectors de la comunitat educativa i equips educadors en el lleure per a l'abordatge d'aquesta problemàtica

14. Oferir i garantir formació gratuïta, obligatòria i meritada a tots els professionals de la docència i l'acció educativa com a eina indispensable per a poder desenvolupar amb garanties la seva tasca amb infants i adolescents.

15. Oferir i garantir espais de coordinació entre els agents que intervenen en l'acció educativa d'un centre i garantir un espai de transmissió de la informació àgil i eficient.

Proposta de conclusions del Grup Parlamentari Vox en Catalunya

Joan Garriga Doménech, portavoz, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, Manuel Jesús Acosta Elías, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo que establece el artículo 55.2 del Reglamento del Parlamento, presentan la propuesta de conclusiones siguiente, subsiguiente al trabajo efectuado por el Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament.

Propuesta de conclusiones del Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament

Conclusión 1

Las medidas que se han utilizado hasta ahora para combatir el acoso escolar han sido infructuosas. Teniendo en cuenta que, del millón y medio de alumnos del sistema educativo catalán que están escolarizados actualmente unos 250.000 afirman haber experimentado alguna vez situaciones de acoso escolar, urge dar respuesta eficaz al crecimiento exponencial del acoso escolar en Cataluña, porque estamos hablando de una lacra que atenta contra lo más preciado de nuestra sociedad: nuestros hijos, nuestros niños y jóvenes. El acoso escolar y el *cyberbullying* son factores de riesgo social y emocional asociado a problemas psicológicos que trascienden la vida escolar.

Desde que en 2021 la Generalitat puso en marcha la USAV (la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència), el servicio ha recibido 3.039 casos. La mayoría han sido situaciones de acoso entre alumnos. Durante el curso 2021-2022 se registraron 347 casos, pero solo en el primer mes y medio del curso 2023-2024, la USAV ya ha atendido a 332 casos. La primera causa de muerte externa entre los menores de edad en España es el suicidio, y uno de los motivos que conducen a ello es el acoso escolar.

Conclusión 2

Desde la entrada de Vox en el Parlamento de Cataluña en 2021 y ante la inoperancia y la pasividad de los grupos parlamentarios que han tenido representatividad en las últimas legislaturas, Vox registró en el mes de junio de 2021 numerosas solicitudes de comparecencia de Altos Cargos de Departamento de Educación para que explicaran, en sede parlamentaria, en la Comisión de Educación, de qué manera estaban abordando la lacra del acoso en las escuelas de Cataluña.

Asimismo, el 1 de septiembre de 2021 Vox registró quince solicitudes de comparecencia, en la Comisión de Educación, de psicólogos que trabajan en Unidades de Prevención del Suicidio, psiquiatras, familiares de niños que han sufrido el acoso, la Síndica de Greuges de Barcelona, inspectores de educación e, incluso, los responsables de la Unitat de Suport a l'Alumnat en situació de Violència (USAV), con el objetivo de abordar el problema del acoso escolar y mejorar la situación. Lamentablemente, no prosperaron porque los grupos parlamentarios del PSC, ERC, Junts, En Comú Podem y CUP las rechazaron todas en la Comisión de Educación.

Por sentido de la responsabilidad, Vox continuó luchando para que la preocupación por erradicar el acoso y el ciberacoso fuera una prioridad en el Parlament, ante la inacción del resto de grupos políticos, y presentó una Propuesta de Resolución a tal efecto en febrero de 2022. Lamentablemente, los mismos grupos políticos rechazaron la Propuesta. No obstante, como los grupos políticos que habían rechazado poner manos en el asunto del acoso y ciberacoso quedaron en evidencia, en julio de 2022 se vieron obligados a crear el Grupo de trabajo que ahora, tres años después del inicio de la legislatura, presenta sus conclusiones.

Así pues, por culpa de la negativa de estos grupos parlamentarios, hemos perdido tres años en la lucha contra el acoso y el ciberacoso escolar, con las dramáticas consecuencias que de ello se derivan para miles de niños, jóvenes y familiares.

Conclusión 3

Es acertada la reducción de los nueve protocolos existentes en el sistema educativo catalán hasta el curso pasado y que abordaban la problemática del acoso y del ciberacoso escolar en sus diversas facetas, a un solo protocolo.

El actual protocolo que ha establecido el Departamento de Educación es razonable, aunque presenta el déficit de no tener en cuenta la violencia ejercida por un menor en el ámbito familiar. De todos modos, para que su puesta en marcha sea

eficaz, se deben tener en cuenta todos sus elementos de prevención, detección, actuación, resolución y reparación. La implementación del protocolo es ineficaz, falla, cuando no se pueden complementar sus medidas por falta específica de formación de las familias, del profesorado y de los alumnos, así como por la falta de recursos de acompañamiento psicológico y terapéutico (servicios específicos de atención) y una versátil conexión entre los sistemas educativos, sanitarios, sociales y judiciales.

Conclusión 4

Es necesario que los planes de convivencia de los centros educativos se fundamenten, con toda claridad, en el respeto a la dignidad de la persona por encima de todo, debiéndose fomentar este principio de forma transversal en todas y cada una de las actividades y acciones que desarrolle el centro educativo. Asimismo, deben ofrecer, con la ayuda en recursos materiales y humanos de la Generalitat y los ayuntamientos cuando lo precise el centro educativo, actividades extraescolares deportivas, artísticas, culturales y de voluntariado guiadas por profesionales acreditados en el fomento del respeto y la amistad entre los alumnos que forman parte de un proyecto común.

Conclusión 5

Los planes de convivencia tienen que establecer visitas y colaboraciones de los alumnos con entidades que atienden a personas desfavorecidas por su vulnerabilidad física, psicológica, emocional y socioeconómica, para enfatizar la sensibilidad y ayuda al más desfavorecido entre los niños y jóvenes.

Conclusión 6

La prevención a través de campañas de información y sensibilización es fundamental ya que la solución penal, que en justicia es necesaria, solo repara parcialmente el daño que han sufrido las personas víctimas del acoso. Por este motivo, se tienen que multiplicar campañas en los medios de comunicación públicos de Cataluña de concienciación de la lacra del acoso y del ciberacoso. Asimismo, la Generalitat debe enviar a todos los hogares catalanes, periódicamente, información sobre qué es y qué supone el acoso escolar.

Conclusión 7

En los centros educativos se deben programar talleres a lo largo del curso escolar de entidades, fundaciones y organizaciones expertas en la erradicación del acoso y ciberacoso, cuya efectividad sea objetivamente comprobada, así como de los Mossos d'Esquadra, Policía Nacional y Guardia Civil.

Conclusión 8

Los centros educativos tienen que exponer el registro de sus datos de conflictos relacionados con el acoso y el ciberacoso y su resolución, con la intención de incentivar a las familias a continuar confiando en el centro al conocer su buena gestión del problema. Asimismo, las sesiones informativas y preventivas que imparten los agentes de Mossos, Policía y Guardia Civil sobre acoso escolar, *sexting*, *grooming* y *ciberbullying*, para que sea verdaderamente útil, deben complementarse con su incorporación en los equipos de valoración para la solución de los conflictos.

Conclusión 9

Cada centro educativo tiene que estar dotado, al menos, con un psicólogo y con un equipo de veladores y de monitores de comedor, recreo y de actividades extraescolares. Asimismo, los EAP, CDIAP y CSMIJ para mantener un estrecho y ágil contacto con los centros educativos deben incrementar sus dotaciones en recursos humanos.

Conclusión 10

La Generalitat ha ido poniendo paños calientes en la lucha contra el acoso escolar, parches, en lugar de medidas contundentes, con la intención de esconder o atenuar su existencia, ya que el reconocimiento público de la lacra del acoso escolar supondría reconocer el fracaso del modelo educativo catalán, el fracaso del «model d'escola catalana». Asimismo, el Departamento de Educación debe respaldar a las direcciones de los centros educativos en todas las actuaciones que se desarrollen de acuerdo con la erradicación del acoso y del ciberacoso, sin eludir su máxima responsabilidad.

Conclusión 11

El Departamento de Educación tiene que iniciar una campaña para potenciar la confianza en la educación, a pesar de la fragilidad del sistema educativo catalán evidenciado tras la publicación de los lamentables resultados de las últimas pruebas PISA, a fin de que las familias no cuestionen, sistemáticamente, al profesor.

Conclusión 12

Uno de los objetivos fundamentales de la educación es transmitir, explicar, sin ambages, que existen actos buenos y virtuosos y actos malos y deleznales. Pero además, quien transmite este fundamento debe acompañarlo con el ejemplo coherente de su acción diaria.

No obstante, nos encontramos con la triste realidad de muchos casos de políticos corruptos que incumplen las sentencias judiciales, considerándose ciudadanos de primera categoría o por encima de la ley; grupos políticos que no aceptan la discrepancia ideológica o política e imponen una mordaza antidemocrática a todo aquel que disiente de su pensamiento confinándole a un acoso político; programas de televisión que promueven la violencia, la banalización de la sexualidad con el fomento de la pornografía en horarios para niños.

Así pues, es necesario que los medios de comunicación, la clase política y las administraciones prediquen con el ejemplo el respeto a la persona y la concordia.

Conclusión 13

Desde hace un tiempo se viene produciendo una escalada de malestar emocional y de trastornos de salud mental entre los más jóvenes. Actualmente la juventud padece mayores dosis de estrés, un mayor aislamiento y menos hábitos saludables. Todo ello, agravado por la pandemia, ha supuesto que los casos de ansiedad, depresión y los diagnósticos de TDAH se hayan multiplicado por tres o cuatro desde 2019. Solo en Cataluña se estima que uno de cada cuatro jóvenes de entre 12 y 18 años se ha autolesionado alguna vez y entre un 10% y un 20% de los adolescentes sufre algún trastorno mental. Además del aumento de la demanda asistencial de menores por causas de salud mental, se ha evidenciado que los jóvenes acuden a los centros sanitarios presentando casos más graves.

Todo ello ha producido la saturación de centros de salud mental infantojuveniles (CSMIJ), necesitados de recursos económicos y humanos desde hace años. Así lo pone de manifiesto el informe «La salut mental de la infància i l'adolescència a Catalunya: situació actual, mancances i propostes» del Observatorio de los Derechos de la Infancia. El informe alerta de cómo los CSMIJ están desbordados y cómo la sanidad pública no llega a atender ni a la mitad de niños y adolescentes que tienen un trastorno mental. En 2021 la cifra de menores atendidos en el CSMIJ ascendió a 74.152 pacientes. Si hace un año los centros de salud mental podían tardar entre un mes y medio y dos meses en atender a los casos clasificados como leves o moderados, ahora las agendas de los psiquiatras y los psicólogos están tan saturadas que las listas de espera llegan hasta los tres meses.

Urge garantizar la efectiva incorporación de nuevos perfiles profesionales a las plantillas de los Centros de Salud Mental Infantil y Juvenil (CSMIJ) –educadores

sociales, terapeutas ocupacionales o trabajadores sociales– para atender y dar soporte y atención psicológica y socioeducativa a víctimas y familiares del acoso escolar teniendo en cuenta las nuevas modalidades de acoso que se producen a través de las redes sociales (*grooming, sexting, stalking, sextorsion*, etc.).

Conclusión 14

Los planes de estudio de los másters de formación de profesorado y de los grados de Educación deben contemplar un aprendizaje exhaustivo de la prevención, detección, intervención y reparación del acoso escolar y del ciberacoso.

Conclusión 15

La evidencia digital es muy manipulable y tiene mucha volatilidad. Es decir, la agresión a través de las redes tiene que detectarse en el momento, ya que se borra rápidamente la evidencia por parte de los agresores. Así pues, la Generalitat debe legislar o instar al Gobierno de la Nación a legislar para prohibir a las operadoras de redes que se puedan crear perfiles falsos y exigir que se faciliten las IP a la policía judicial inmediatamente cuando las requiera. Su incumplimiento deberá suponer la suspensión de la licencia a la operadora para ofrecer sus servicios en Cataluña.

Conclusión 16

El Departamento de Educación prohibirá el uso del móvil en la educación primaria y en secundaria, tanto en las aulas como en los patios y cualquier otra zona del centro educativo.

Conclusión 17

Coherentemente, el Departamento de Educación debe limitar su política de digitalización de las aulas, de inmersión digital.

Proposta de conclusions del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana

Marta Vilalta i Torres, portaveu, i Najat Driouech Ben Moussa, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que estableix l'article 55.2 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de conclusions següent, subsegüent al treball efectuat pel Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament.

Proposta de conclusions del Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i el Ciberassetjament

Apartat 1. Realitat de l'assetjament escolar als centres educatius catalans

1. Actualment, l'assetjament escolar i el ciberassetjament continua sent una realitat als centres educatius catalans. Aquesta forma de violència es basa en contínuum d'accions que supera la barrera del conflicte i té un impacte en la vida de la persona que ha patit l'assetjament que, si no és tractada de forma adequada, pot acabar comportant seqüeles psicològiques i físiques al llarg de tota la vida. Aquestes dues formes d'assetjament són problemes interconnectats que es retroalimenten entre si, i que han adquirit una nova dimensió amb l'avanç de la tecnologia. I per tant, s'han d'abordar, tal com consta a la convenció dels drets dels nens (CDN), aprovada l'any 1989, els nens i nenes, entenent que els infants i adolescents són subjectes de drets i no només objecte de protecció.

2. L'assetjament escolar i el ciberassetjament són un fenomen complex que no només es limita a les parets de les escoles, sinó que també s'estén al món exterior, reflectint una interacció profunda entre l'individu i l'entorn que l'envolta. Aquesta interacció pot condicionar els comportaments dels individus i crear un cicle de violència que es manifesta en diversos àmbits de la vida quotidiana de l'alumnat. Aquest assetjament pot ser donat, per exemple: per raons físiques o aparença, identitat de gènere o orientació sexual, procedència, entre d'altres.

3. L'impacte de les xarxes socials i la tecnologia ha amplificat l'abast de l'assetjament, ja que permet als assetjadors continuar el seu comportament fora de l'entorn escolar, fent difícil per a les víctimes escapar-ne. Aquestes plataformes ofereixen una plataforma per a la difusió de rumors, burla i insults, creant un entorn tòxic que pot tenir repercussions devastadores per a la salut mental i emocional dels joves. És per això que s'han de dotar de recursos econòmics les eines que permeten combatre aquest ciberassetjament.

4. La segregació escolar pot suposar major complexitat i risc en donar-se situacions de discriminació, ja sigui per raons ètniques, religioses o lingüístiques, i totes les que recull la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació. A més, la segregació escolar té un impacte significatiu en les dinàmiques d'assetjament escolar, ja sigui com a factor de risc per als estudiants nouvinguts o com barrera a l'oportunitat per promoure la diversitat i la inclusió a l'entorn escolar. Mitjançant l'adopció de polítiques i programes que reconeguin i abordin les necessitats específiques dels estudiants immigrants, es pot crear un entorn escolar més segur i acollidor per a tots els estudiants. És per això que les diferents administracions implicades han de promoure que no es produeixi més segregació escolar. Donant continuïtat al Pacte contra la segregació escolar i el Decret Llei 3/2022, de 29 de març, d'accés a dades dels ens locals i del Departament d'Educació per a l'aplicació de mesures destinades a la detecció i distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitats educatives específiques, i també focalitzant amb les polítiques de sensibilització, formació i lluita contra conductes d'odi i de discriminació que deriven en racisme.

5. S'ha de garantir mesures de prevenció d'assetjament escolar i ciberassetjament a tot el país, també als entorns rurals o en municipis petits, prevenint que no tinguin més dificultats per accedir als recursos existents per aplicar els protocols de forma igualment diligent.

6. Cal un informe exhaustiu sobre l'assetjament escolar i el ciberassetjament que analitzi tota la informació que han anat recopilant els diferents ens i eines del departament d'educació, per tal de continuar definint plans de xoc i actuació per combatre aquesta xacra. Aquest informe ha de recollir l'evolució de la problemàtica, l'impacte de les diferents mesures impulsades i les principals causes de per què s'ha produït l'assetjament. En concordança amb les mesures aprovades en el ple específic sobre la situació de l'educació i el sistema educatiu, Resolució 762/XIV.

Apartat 2. Protocols i altres eines dels centres educatius i activitats extraescolars per abordar l'assetjament i ciberassetjament escolars

7. El Pla Les Escoles Lliures de Violències representa un primer pas crucial en l'abordatge de la violència a l'àmbit educatiu. No obstant això, és imprescindible que sigui sotmès a una avaluació contínua per tal de millorar la seva eficàcia i eficiència.

8. És crucial que la Unitat de Suport a l'Alumnat en situació de Violència (USAV) continuï rebent recursos per millorar les seves capacitats. És imperatiu seguir detectant i abordant tot tipus de violència en l'entorn educatiu amb l'objectiu de proveir els centres educatius amb les eines necessàries per a la prevenció, la detecció precoç de comportaments problemàtics, i la intervenció preventiva o reactiva davant de situacions de violència que afecten els estudiants. A més, és necessari que hi hagi un desplegament territorialitzat del servei que pugui acompanyar els centres educatius amb més proximitat. I també, que es reforci el Registre de violències contra l'alumnat (REVA), com a eina del departament d'educació per garantir l'existència d'un registre unificat que asseguri la traçabilitat dels casos i el compliment dels passos del protocol.

9. La unificació de tots els protocols en un de sol ha de ser una realitat i s'ha de mantenir, per garantir una aplicació ràpida, eficaç i eficient. Que no es vegi obstaculitzada per un excés de burocràcia. També permetent de forma efectiva un suport

a la docència, per part de la inspecció d'educació i per personal expert de la USAV desplegat al territori, en el desenvolupament de la normativa, els protocols i circuits d'actuació davant de qualsevol tipus de violència en l'àmbit educatiu. El protocol ha d'anar acompanyat d'un procés de sensibilització de tots els professionals dels centres educatius, incloent, si és necessari, la implicació d'antic alumnat i famílies.

10. Les víctimes d'assetjament poden sentir por de parlar i denunciar els incidents per por de represàlies per part dels assetjadors o de ser estigmatitzats pels seus companys. Aquesta por pot mantenir-los en silenci i dificultar la identificació i intervenció en els casos d'assetjament. Els centres i les institucions han de garantir la seva seguretat. S'han de garantir els mètodes i protocols efectius perquè ho puguin fer sense represàlies.

Apartat 3. Campanyes de sensibilització i informació

11. La sensibilització sobre l'assetjament escolar i el ciberassetjament és clau per a la prevenció. A fora de l'escola, l'entorn social i familiar juga un paper crític en la formació dels comportaments dels joves. L'exposició a la violència o la negligència en els entorns familiars pot normalitzar la violència com a forma de resoldre els conflictes. Això pot influir en la manera com els estudiants perceben i gestionen els conflictes a l'escola, utilitzant l'assetjament com a mecanisme per aconseguir el que volen o per exercir poder sobre altres individus. Per tant, són necessàries campanyes educatives a les escoles, programes de formació per a educadors i tallers per a estudiants, famílies i docents, per poder ajudar a crear una cultura de respecte i empatia on l'assetjament no tingui cabuda. Per exemple, la campanya de difusió de l'USAV, dirigida a l'alumnat: *T'escoltem, t'ajudem, et protegem!*

12. Es considera oportú promoure un acte de sensibilització i informació als centres educatius el dia internacional contra l'assetjament escolar.

13. Conscienciar els mitjans de comunicació i els seus professionals del tractament respectuós dels casos d'assetjament i violències en l'àmbit escolar que involucren menors d'edat. Per tal d'informar amb rigor, ètica professional i seguint els codis deontològics pertinents, sense menystenir el dret a la informació.

14. Reforçar les iniciatives de mediació escolar i altres estratègies com els cercles restauratius per tractar les situacions de violència a través del diàleg, l'empatia i l'aprenentatge. Aquestes iniciatives han de donar eines als alumnes de prevenció, de resolució positiva dels conflictes i de promoció de la convivència.

Apartat 4. Perfils professionals necessaris per prevenir, detectar i respondre casos d'assetjament i ciberassetjament a les escoles

15. S'ha de mantenir el referent de coeducació, convivència i benestar per a cada centre, per coordinar aquesta aplicació de protocols contra l'assetjament escolar i el ciberassetjament. Hi pot haver por o negació per part dels estudiants, els educadors o els pares a reconèixer i abordar l'assetjament escolar. D'aquesta manera, aquests perfils professionals han de confrontar situacions incòmodes i reconèixer la responsabilitat d'actuar per posar-hi fi, mitjançant per acabar amb les resistències i evasions i garantir el benestar a tots els centres educatius. Aquests han de ser tant referents interns, com també externs, perquè puguin acompanyar el professorat, l'alumnat i les famílies.

16. El referent de coeducació, convivència i benestar de cada centre ha de tenir els recursos adequats per a poder actuar, així com temps material i recursos educatius per abordar els casos de forma efectiva. De la mateixa manera, el departament haurà d'avaluar cada any els resultats d'aquesta figura i la seva eficàcia i eficiència. Així com establir una contínua formació sobre la problemàtica.

Apartat 5. Augmentar la implicació de tots els agents de la comunitat educativa

17. Enfrontar-se a l'assetjament escolar i al ciberassetjament requereix una actuació amb visió comunitària entre l'escola, famílies, els ens locals i altres membres

de la comunitat educativa. És necessari treballar de forma col·laborativa, coordinada i conjunta per crear un entorn segur i de suport on tots els estudiants es sentin respectats i protegits.

18. S'ha de refermar el canvi de paradigma en què tots som agents actius davant de qualsevol índex de violència i garantir l'aplicació del protocol establert. D'aquesta manera, continuar reforçant les eines establertes de denúncia i petició d'ajut.

19. Donar suport als centres educatius mitjançant recursos, assessorament, formació del professorat i materials específics que els ajudin a aplicar els protocols, projecte de convivència i mesures predeterminades. De la mateixa manera, informar d'aquests protocols, projecte de convivència i mesures predeterminades al conjunt del sistema educatiu, per tal de poder treballar i potenciar la formació i investigació específica, especialitzada i continuada sobre aquesta problemàtica.

Apartat 6. Transversalitat de les polítiques del Govern i coordinació entre departaments de la Generalitat i amb altres administracions públiques

20. Cal continuar aplicant un enfocament integral per assegurar una resposta eficaç i coordinada davant d'aquests problemes. Requereix una estreta col·laboració entre els diversos actors involucrats, incloent els departaments de salut, educació, drets socials, igualtat i feminismes i interior, així com una coordinació amb altres administracions públiques a nivell local, regional i nacional. A la vegada, reforçar i garantir l'aplicabilitat de les eines i plans dels diferents departaments, com per exemple: el Pla de Salut Mental, el Pla de Drets Sexuals Reproductius en l'àmbit educatiu, el Protocol Marc per una Intervenció amb diligència Deguda en Situacions de Violència Masclista, etc. Això possibilitarà una millor identificació dels casos, una resposta més àgil i eficient, i una implementació efectiva de mesures preventives i de suport per a les víctimes d'assetjament escolar i ciberassetjament.

Apartat 7. Abordatge de l'atenció psicològica i socioeducativa a les víctimes, victimaris i familiars d'assetjament i ciberassetjament escolar

21. Tant l'assetjament escolar com el ciberassetjament poden tenir un impacte profund en la salut mental i emocional dels estudiants. Les víctimes poden experimentar ansietat, depressió, baixa autoestima i, en casos extrems, fins i tot contemplar el suïcidi com a manera de posar fi al seu patiment. És crucial proporcionar suport emocional i acompanyament psicològic a les víctimes per ajudar-les a superar els efectes traumàtics de l'assetjament, així com dotar-les d'eines de detecció i prevenció. També donar acompanyament a les famílies en saber com actuar i donar suport durant el procés. I continuar destinant recursos a les víctimes per poder assegurar que superin les seqüeles de l'assetjament escolar i ciberassetjament, integrant també una perspectiva de gènere i d'interseccionalitat.

22. S'ha de garantir un abordatge restauratiu en l'atenció de casos d'assetjament escolar, d'aquesta manera, poder contribuir a reparar els efectes que aquestes situacions generen en el benestar dels infants i adolescents. La víctima ha de poder accedir a un servei de psicòleg gratuït per recuperar-se el més aviat possible. Alhora, cal dur a terme un treball restauratiu i una intervenció educativa també amb l'alumnat que hagi exercit la situació de violència.

23. És necessari ensenyar l'alumnat a identificar i actuar davant de qualsevol tipus d'assetjament. Per a això cal dissenyar, promoure, desenvolupar i implementar activitats i tallers educatius perquè siguin aplicats en hores lectives per experts, professionals i persones que hagin patit assetjament.

Apartat 8. Implicació i formació de tots els sectors de la comunitat educativa i equips educadors en el lleure per a l'abordatge d'aquesta problemàtica

24. És crucial proporcionar recursos i formació adequada al personal docent perquè puguin identificar i abordar adequadament els casos d'assetjament a les seves escoles. Això pot incloure capacitació sobre com reconèixer els indicadors d'as-

setjament, com intervenir de manera efectiva i com crear un entorn escolar segur i inclusiu. I especialment, és necessari que els tutors i tutores tinguin una formació específica obligatòria sobre la gestió i resolució de conflictes a l'aula.

25. La formació específica per a monitors i directors de lleure (per a l'espai de menjador, extraescolars, etc.) ha de continuar sent una realitat, entenent que l'educació no es produeix només a l'escola, sinó també en les diferents extraescolars i activitat de lleure educatiu on participen infants i adolescents.

Apartat 9. Mesures específiques per abordar el ciberassetjament

26. La complexitat social actual, la incorporació de les tecnologies i l'accessibilitat no supervisada a les xarxes fan que calgui avançar en trobar mecanismes socioeducatius per donar respostes a les situacions de malestar que es produeixen a les aules, en les famílies i a l'entorn de l'alumnat i que afecten significativament l'ensenyament, l'aprenentatge i el desenvolupament personal. En aquest sentit, per promoure la regulació pertinent per tal de garantir el control de l'edat efectiva d'accés a determinats continguts violents i il·legals, per a protegir les persones menors d'edat i regular la custòdia d'aquest contingut per part de les plataformes. D'aquesta manera, un cop eliminat el contingut, determinar si és pertinent que estiguin obligades a emmagatzemar-lo durant un període no superior als 5 anys per a poder abordar el cas.

27. És necessari també formar docents, famílies i alumnes sobre com prevenir i actuar davant d'un ciberassetjament. Ja sigui a les xarxes socials, a través de materials informàtics o connexions a internet, entre altres àmbits que l'assetjador pot haver manipulat i contaminat. I també, continuar amb la recomanació als centres de restringir al màxim possible els telèfons mòbils a les aules, patis i activitats escolars.

28. És important fer una campanya als centres i docents perquè coneguin les conseqüències clares i significatives per als assetjadors, com també de suport educatiu amb la finalitat de dur a terme una intervenció restauradora en els casos que siguin necessaris i així ho estableixi el protocol. Per ajudar a canviar els seus comportaments i garantir un clima de convivència al seu entorn. De la mateixa manera, en aquelles situacions que puguin implicar un tractament il·lícit de dades de caràcter personal de les persones menors d'edat, la comunicació immediata per part del centre educatiu a les Agències de Protecció de Dades, als Mossos d'Esquadra com a força de policia de la Generalitat de Catalunya, i l'acompanyament a la víctima i familiars.

Transaccions

El 15 de març de 2024, la Mesa de la Comissió d'Educació va acordar per unanimitat admetre a tràmit les esmenes transaccionals presentades pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem i el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (reg. 127059) i les esmenes transaccionals presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya (reg. 127063).

Esmena transaccional presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem (reg. 127059)

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 55 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de conclusió transaccional, que substitueix les propostes de conclusions 9 del GP Socialistes i Units per Avançar i 13 del GP d'En Comú Podem, subsegüents al treball efectuat pel Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament (tram. 266-00004/13).

Esmena transaccional 1

GP Socialistes i Units per Avançar, GP d'En Comú Podem

De *modificació* de la conclusió 9 del GP Socialistes i Units per Avançar i de la conclusió 13 del GP d'En Comú Podem

Acabar d'implementar la figura del COCOBE als centres educatius amb formació i recursos necessaris.

Les entitats de famílies afectades per l'assetjament i les violències, així com experts i col·legis professionals de Treball Social, Educació Social i Psicopedagogia, recomanen que hi hagi més professionals externs especialistes en educació social, treball social i psicopedagogia; per enfortir, des de fora dels claustres, la figura del Coordinador de Convivència i Benestar als centres educatius. Els professionals COCOBE han de tenir més hores de formació i millor retribució salarial.

Esmena transaccional presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya (reg. 127063)

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 55.2 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de conclusió transaccional, que substitueix les propostes de conclusions 3 del GP Socialistes i Units per Avançar i 7 del GP de Junts per Catalunya, subsegüents al treball efectuat pel Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament (tram. 266-00004/13).

Esmena transaccional 1

GP Socialistes i Units per Avançar, GP de Junts per Catalunya

De *modificació* de la conclusió 3 del GP Socialistes i Units per Avançar i de la conclusió 7 del GP de Junts per Catalunya

Presentar una campanya d'impacte a nivell digital (especialment en les xarxes socials més utilitzades per infants i joves) coordinada entre el departament d'Interior i el departament d'Educació, dirigida principalment a joves d'entre els 12 i els 18 anys, enfocada a evitar que es comparteixin massivament continguts audiovisuals que atemptin contra la intimitat i l'honorabilitat de terceres persones, fent-los conscients del dany causat a aquestes, derivant en molts dels casos en situacions d'assetjament i ciberassetjament cap a la víctima, però també de les conseqüències penals que poden suposar-los.

Aquesta campanya es complementaria amb altres campanyes d'informació, prevenció i sensibilització, a través dels mateixos canals esmentats, amb l'objectiu d'erradicar les violències i tots els tipus d'assetjaments als centres educatius; campanyes que generin conscienciació social davant la vulneració dels drets humans dels menors que representen aquestes violències en els diferents moments de l'àmbit educatiu, als espais de lleure educatiu, a les activitats esportives i a l'esport federat.

VI. CONCLUSIONS APROVADES

1. Realitat de l'assetjament escolar als centres educatius catalans

1. S'han de crear espais segurs als centres educatius de primària i secundària per tal que els alumnes puguin denunciar i explicar casos d'assetjament entre companys a l'aula, al centre o fora del centre.

2. S'han d'incrementar els recursos als centres de salut mental infantil i juvenil per a evitar les llistes d'espera i la manca de d'atenció o resposta a casos d'assetjament i ciberassetjament.

3. Cal crear una unitat d'atenció de l'assetjament escolar amb participació de la comunitat educativa, els serveis territorials d'educació i la inspecció educativa que faci prevenció, detecció i atenció a alumnes i famílies.

4. El Departament d'Educació, en col·laboració amb el Departament d'Interior i el Departament de Salut ha de fer una diagnosi acurada i detallada de la situació de l'assetjament escolar a Catalunya.

5. Cal assegurar de manera urgent l'atenció de víctimes i de victimaris als serveis de pediatria als centres d'atenció primària i les derivacions als centres de salut mental infantil i juvenil del sistema públic de salut, on siguin ateses de manera periòdica pels equips professionals per a tractar les causes i conseqüències de les violències i de l'assetjament patit o infligit.

6. S'observa la necessitat de crear una Xarxa local d'Atenció de Prevenció i Actuació davant les violències i assetjaments al sistema educatiu, en coordinació entre els centres educatius, la inspecció educativa, els serveis de pediatria i els serveis socials municipals, amb la implicació de les famílies.

7. Es constata l'assetjament i el ciberassetjament en el sistema educatiu, tant dins com fora dels centres escolars, com un dels principals reptes que cal afrontar per part de tota la comunitat educativa, davant el risc que suposa per als infants i adolescents en l'àmbit de la salut, la salut mental i les relacions socials, entre d'altres.

8. Es constata que l'assetjament i el ciberassetjament escolars responen a un reflex de la societat en la qual vivim, i que majoritàriament s'inicien fora dels centres però es manifesten en l'entorn educatiu perquè és on els drets dels alumnes estan més protegits i on passen més hores.

9. Es constata l'augment exponencial del ciberassetjament durant l'etapa educativa davant els nous rols en l'ús d'aparells digitals dins i fora de l'aula, i que aquests comporten una nova via d'assetjament escolar que fa que siguin necessaris nous recursos per a tota la comunitat educativa per tal de revertir-lo efectivament davant l'efecte multiplicador i constant que té, i també es constata la necessitat de preveure que el ciberassetjament es pot agreujar encara més amb la intel·ligència artificial generativa que crea imatges cada vegada més realistes, l'automatització de la violència i l'autogeneració de continguts.

10. S'ha de treballar per canviar la mentalitat dels centres, de les famílies i de la societat en general, en el sentit que l'activació de protocols només és un indicador del fet que els centres treballen per erradicar l'assetjament i el ciberassetjament i per convertir-se en un espai segur, que cal acompanyar eficientment i protegir els docents i l'equip directiu que els activa, i que per a les famílies la informació sobre l'evolució del protocol és un dret.

11. S'han de dotar les eines de gestió de l'assetjament, com ara UsApps, amb els recursos necessaris –professionals i econòmics– per tal que deixin d'ésser mers recopiladors d'informació i passin a ésser part activa en l'assessorament i la gestió dels casos d'assetjament escolar a tot Catalunya. S'ha d'actualitzar o modificar l'aplicació UsApps per tal que sigui més propera per als infants i adolescents i més fàcil d'accedir-hi. S'ha de garantir que hi hagi els professionals suficients per a atendre la demanda existent a tot el territori i vetllar perquè l'atenció als centres també es pugui fer presencialment fora de Barcelona i la seva àrea metropolitana.

12. S'ha de fer, en el termini de sis mesos, una anàlisi (radiografia o estudi) sobre l'assetjament a Catalunya, segregant-ne les dades per tipus d'assetjament segons el motiu (origen ètnic o racial, gènere, aparença física, orientació sexual, religió, etc.), per edat dels alumnes, tant víctimes com victimaris, per zona geogràfica i per tipus de centre en funció del nivell de complexitat, i s'ha de garantir un espai de revisió i actualització d'aquestes dades per tal d'afavorir la planificació anual des del Departament d'Educació per a l'abordatge d'aquesta xacra als centres educatius en funció de les necessitats (per l'augment d'un tipus d'assetjament, l'augment en una zona territorial concreta, etc.).

13. Actualment, l'assetjament escolar i el ciberassetjament continuen essent una realitat als centres educatius. Aquesta forma de violència es basa en un contínuum d'accions que supera la barrera del conflicte i té un impacte en la vida de la persona que ha patit l'assetjament, i que, si no és tractada adequadament, pot acabar comportant seqüeles psicològiques i físiques al llarg de tota la vida. Aquestes dues formes d'assetjament són problemes interconnectats que es retroalimenten entre si, que han adquirit una nova dimensió amb l'avanç de la tecnologia i que, per tant, s'han d'afrontar, d'acord amb la Convenció sobre els drets de l'infant, aprovada el 1989, entenent que els infants i adolescents són subjectes de drets i no només objecte de protecció.

14. L'assetjament escolar i el ciberassetjament són un fenomen complex que no només es limita a les parets de les escoles, sinó que també s'estén al món exterior, i reflecteixen una interacció profunda entre l'individu i l'entorn que l'envolta. Aquesta interacció pot condicionar els comportaments dels individus i crear un cicle de violència que es manifesta en diversos àmbits de la vida quotidiana dels alumnes. Aquest assetjament es pot donar, per exemple, per raons físiques o d'aparença, identitat de gènere o orientació sexual, procedència, entre d'altres.

15. L'impacte de les xarxes socials i la tecnologia ha amplificat l'abast de l'assetjament, ja que permet als assetjadors continuar llur comportament fora de l'entorn escolar, cosa que fa que per a les víctimes sigui difícil escapar-ne. Aquestes plataformes ofereixen un espai per a la difusió de rumors, burles i insults, creant un entorn tòxic que pot tenir repercussions devastadores per a la salut mental i emocional dels joves. Per aquest motiu s'han de dotar de recursos econòmics les eines que permeten de combatre aquest ciberassetjament.

16. La segregació escolar pot implicar major complexitat i risc en donar-se situacions de discriminació, siguin per raons ètniques, religioses o lingüístiques siguin les que recull la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació. A més, la segregació escolar té un impacte significatiu en les dinàmiques d'assetjament escolar, com a factor de risc per als estudiants nouvinguts o com a barrera a l'oportunitat per a promoure la diversitat i la inclusió en l'entorn escolar. Per mitjà de l'adopció de polítiques i programes que reconeguin i afrontin les necessitats específiques dels estudiants immigrants, es pot crear un entorn escolar més segur i acollidor per a tots els estudiants. Per aquest motiu, les diverses administracions implicades han de promoure que no es produeixi més segregació escolar, donant continuïtat al Pacte contra la segregació escolar i el Decret Llei 3/2022, del 29 de març, d'accés a dades dels ens locals i del Departament d'Educació per a l'aplicació de mesures destinades a la detecció i distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitats educatives específiques, i també focalitzant amb les polítiques de sensibilització, formació i lluita contra conductes d'odi i de discriminació que deriven en racisme.

17. S'han de garantir mesures de prevenció d'assetjament escolar i ciberassetjament a tot Catalunya, també als entorns rurals o en municipis petits, i prevenir que no tinguin més dificultats per a accedir als recursos existents per a aplicar els protocols d'una manera igualment diligent.

18. Cal un informe exhaustiu sobre l'assetjament escolar i el ciberassetjament que analitzi tota la informació que han recopilat els diversos ens i eines del departament d'educació, per tal de continuar definint plans de xoc i actuació per a combatre aquesta xacra. Aquest informe ha de recollir l'evolució de la problemàtica, l'impacte de les diverses mesures impulsades i les principals causes de per què s'ha produït l'assetjament, en concordança amb les mesures que inclou la Resolució 762/XIV, aprovada pel Ple en el debat específic sobre la situació de l'educació i el sistema educatiu.

2. Protocols i altres eines dels centres educatius i activitats extraescolars per a abordar l'assetjament i el ciberassetjament escolars

1. Cal incorporar la visió del ciberassetjament als diversos protocols que estableix la Generalitat per als centres educatius.

2. Cal fomentar la formació en assetjament i ciberassetjament entre mestres, famílies, monitors de l'espai menjador, d'extraescolars, clubs esportius i centres formatius de fora de l'escola en què es fan activitats extraescolars, per tal que coneguin i identifiquin els casos d'assetjament i puguin actuar.

3. Cal ampliar l'aplicació dels protocols d'assetjament elaborats per la Generalitat als espais menjador, extraescolars i clubs esportius.

4. S'han de generar els espais segurs i de confiança necessaris perquè a l'aula es tractin les qüestions relacionades amb l'assetjament, amb l'objectiu de fomentar la convivència i identificar possibles casos.

5. S'han de simplificar i unificar instàncies, instruments i protocols d'actuació. El contrari dilueix responsabilitats i problemes i dificulta donar-hi resposta.

6. Cal dotar d'un pressupost suficient i adequat els protocols contra l'assetjament i la remuneració dels coordinadors de coeducació, convivència i benestar.

7. S'ha de revisar el Protocol de violències d'actuació davant de qualsevol tipus de violència en l'àmbit educatiu, per tal que sigui la principal eina d'abastiment de recursos i procediments en la resposta a les necessitats, segons el grau de conflicte, de les víctimes, els victimaris i el conjunt d'observadors, i s'ha d'avaluar des de les diferents perspectives de tots els actors implicats.

8. En qualsevol tipus de violència manifestada per la víctima, tingui repetició o no, i hagi estat intencionada o no, cal iniciar un procediment de reparació i restauració comunitària.

9. Cal insistir en la diferència entre l'inici del procediment, en cas de detecció d'una violència com l'assetjament, i l'activació del protocol. Els protocols d'actuació hi són per a ésser aplicats, per a indicar com han de procedir els equips directius i docents i per a deixar clar a tots els membres de la comunitat educativa que no hi haurà gens de permissivitat amb cap tipus de violència. Per a això, calen dues premisses: han de ser coneguts per tots els actors que intervenen en l'educació dels infants i joves (docents, direccions de centre, associacions de famílies d'alumnes, famílies, alumnes, personal d'administració i serveis, administració, educadors dels espais educatius no lectius) i han d'ésser de fàcil accés per als afectats.

10. Es constata que la unificació de protocols ha estat una eina útil per a facilitar l'abordatge de les violències, però cal corregir les mancances detectades. Així, cal anar-los actualitzant per a adequar-los a les noves realitats que poden anar sorgint per tal d'evitar que, a la pràctica, esdevinguin només itineraris de resposta o circuits d'actuació. També és indispensable que integrin eines per a afavorir la prevenció i la detecció dels casos i que s'estenguin més enllà de les aules i els centres docents, per exemple en el desenvolupament d'activitats extraescolars, esportives o de lleure.

11. Són mesures prioritàries la reparació i la restauració. Quan el centre cregui oportú aplicar algun tipus de sanció, aquesta en cap cas no pot contradir el dret a l'educació dels infants i joves; ha d'ésser adequada al nivell escolar, social i familiar de l'alumne, i ha d'ésser proporcional. El canvi de centre en cap cas no es pot considerar una mesura preventiva, reparadora o sancionadora, ni per a les víctimes ni per als victimaris. S'ha de preveure l'atenció educativa domiciliària en els casos en què els agents implicats en coordinació amb la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència ho resolguin així.

12. S'ha d'impulsar una revisió dels mecanismes i els circuits de denúncia en l'àmbit de l'assetjament i el ciberassetjament escolars, per tal de modernitzar-los i adaptar-los als mecanismes de comunicació que utilitzen majoritàriament els infants i adolescents a Catalunya, per a incentivar i augmentar les denúncies en aquest àmbit, principalment en les figures dels anomenats *observadors*.

13. S'ha de reforçar normativament, amb mitjans, recursos econòmics –com un complement de responsabilitat– i recursos d'hores pròpies, la figura dels coordinadors de coeducació, convivència i benestar, i s'ha d'establir a partir del curs 2024-2025 el requisit d'antiguitat mínima obligatòria al centre per tal de garantir el coneixement de la realitat socioeducativa de tot l'entorn educatiu.

14. S'ha d'introduir a les proves d'avaluació de competències bàsiques de final de cicle un qüestionari d'anàlisi de la percepció de benestar en tot el sistema educatiu, i també en l'entorn social i familiar. En paral·lel, s'ha d'elaborar un formulari d'anàlisi objectiva de benestar als centres, que han de respondre les direccions d'aquests. Tant el qüestionari com el formulari han d'incidir, en especial, en l'àmbit de l'assetjament i el ciberassetjament a les aules. Aquestes dades s'han de publicar anualment en un informe de valoració genèric als centres. S'ha de fer amb perspectiva de gènere i interseccionalitat.

15. S'ha de millorar la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència per tal de canviar efectivament el paradigma en la detecció de violència en el sistema educatiu, dedicant més personal al servei d'aquesta unitat, territorialitzant-la, ampliant el servei d'atenció amb la presencialitat als centres i millorant la recollida de dades per tal que sigui molt més exhaustiva.

16. S'han de garantir eines i espais transversals –interdepartamentals– de traspàs de la informació (serveis socials, centres educatius, casals i altres espais de lleure) per a poder identificar els casos d'assetjament i actuar amb més agilitat quan se'n detecti un cas. S'han d'identificar els victimaris i les víctimes reincidents per tal d'abordar la problemàtica amb altres professionals (psicòlegs, educadors socials, mediadors, etc.).

17. S'han de renovar i modificar els protocols d'actuació davant casos d'assetjament i ciberassetjament de què es doten els centres educatius per tal que no els obrin i tanquin únicament i exclusivament els equips directius dels centres on es produeixen aquests casos. S'ha de distingir entre les diverses classes d'assetjament i oferir eines i recursos per a les diferents casuístiques, incloent-hi professionals d'aquesta matèria, externs als centres educatius. S'han de formar tots els equips directius del sistema educatiu en la gestió i el desenvolupament dels protocols. S'han de destinar professionals del Departament d'Educació –amb formació i experiència prèvia en aquesta matèria– a l'atenció dels equips directius en la gestió d'aquests protocols. No s'ha de penjar cap nou protocol ni models d'actuació sobre assetjament i ciberassetjament al web del Departament sense haver fet arribar abans la formació corresponent als equips directius dels centres.

18. S'ha de crear una figura amb coneixements previs sobre assetjament i ciberassetjament i amb dotació horària i complement salarial per a la detecció, l'abordatge i la gestió dels casos d'assetjament i ciberassetjament als centres educatius. S'ha de garantir la formació contínua d'aquesta figura i vetllar perquè esdevingui una eina de transmissió de coneixement i formi periòdicament la resta de companys del centre sobre aquesta matèria.

19. El pla «Les escoles lliures de violències» representa un primer pas crucial en l'abordatge de la violència en l'àmbit educatiu. No obstant això, és imprescindible que sigui sotmès a una avaluació contínua per tal de millorar-ne l'eficàcia i eficiència.

20. És crucial que la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència continuï rebent recursos per a millorar les seves capacitats. És imperatiu continuar detectant i afrontant tot tipus de violència en l'entorn educatiu, amb l'objectiu de proveir els centres educatius de les eines necessàries per a la prevenció i la detecció precoç de comportaments problemàtics, i per a la intervenció preventiva o reactiva davant de situacions de violència que afecten els estudiants. A més, cal que hi hagi un desplegament territorialitzat del servei per a poder acompanyar els centres educatius amb més proximitat, i també que es reforci el Registre de violències contra

l'alumnat, com a eina del Departament d'Educació per a garantir l'existència d'un registre unificat que asseguri la traçabilitat dels casos i el compliment dels passos del protocol.

21. La unificació de tots els protocols en un de sol ha d'ésser una realitat i s'ha de mantenir per a garantir una aplicació ràpida, eficaç i eficient. No s'ha de veure obstaculitzada per un excés de burocràcia i ha de permetre un suport efectiu a la docència per part de la inspecció d'educació i de personal expert de la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència desplegat al territori, en el desenvolupament de la normativa i dels protocols i circuits d'actuació davant de qualsevol tipus de violència en l'àmbit educatiu. El protocol ha d'anar acompanyat d'un procés de sensibilització de tots els professionals dels centres educatius i ha d'incloure, si cal, la implicació d'antic alumnat i famílies.

22. Pot ser que les víctimes d'assetjament no s'atreveixin a parlar i a denunciar els incidents per por de represàlies dels assetjadors o d'ésser estigmatitzats pels companys. Aquesta por pot mantenir-los en silenci i dificultar la identificació dels casos d'assetjament i la intervenció en aquests casos. Els centres i les institucions n'han de garantir la seguretat. S'han de garantir els mètodes i protocols efectius perquè puguin denunciar sense represàlies.

3. Campanyes de sensibilització i informació

1. Cal incorporar el tema del ciberassetjament de manera didàctica i pedagògica a programes dels mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals adreçats al públic infantil i juvenil (SX3).

2. S'han d'impulsar campanyes de formació i sensibilització adreçades a tots els públics implicats amb els objectius principals d'informar sobre les diferents formes de violència i assetjament i de proporcionar eines i recursos per a la prevenció, la detecció i la intervenció davant d'aquestes situacions.

3. S'han d'impulsar campanyes informatives i de sensibilització a les escoles amb l'objectiu de prevenir l'assetjament escolar.

4. Cal combatre totes les estratègies de minimització o banalització de l'assetjament escolar, i l'ús d'eufemismes per a referir-s'hi, que van en sentit contrari de la pedagogia i la necessària sensibilització sobre aquesta qüestió.

5. S'han d'aprofitar els mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, especialment la plataforma 3Cat, per a arribar a tota la població catalana. És necessari i imprescindible impulsar noves campanyes de sensibilització i de prevenció de l'assetjament i el ciberassetjament, amb especial incidència en les conseqüències per a la salut emocional i mental de les víctimes i llurs famílies, i les conseqüències coercitives, judicials i penals per als victimaris, amb l'objectiu de generar a la vegada rebuig social davant qualsevol forma de violència al sistema educatiu.

6. La manca de dades sistematitzades d'activació de protocols per part dels centres educatius i de denúncies en ferm dificulta l'abordatge preventiu i posterior dels fets. Per a corregir-ho, el Cos de Mossos d'Esquadra proposa que s'hauria d'establir l'obligatorietat d'un sistema unificat de registre dels casos denunciats d'assetjament i ciberassetjament als centres educatius per part del Departament d'Educació, amb la supervisió de la Inspecció d'Educació i els equips d'atenció psicosocial, facilitant la consulta policial i del Departament de Justícia quan calgui.

7. L'existència de diversos mecanismes de detecció –aplicacions mòbils com el B-resol–, de protocols i de mesures utilitzats pels centres educatius, associacions de lleure educatiu i entitats esportives fa necessària una anàlisi per a inventariar-los i coordinar-los amb el Departament d'Educació i el Departament de Salut, amb la supervisió de professionals de l'àmbit social i del Departament d'Interior.

8. S'ha de comptar amb l'expertesa del Cos de Mossos d'Esquadra per a posar en marxa una campanya de formació i informació a tots els centres educatius a fi d'alertar dels perills de les xarxes socials i d'internet, que ajudi alhora a prendre

consciència de les conseqüències del ciberassetjament en la salut mental de les víctimes i de les conseqüències penals dels victimaris.

9. Atès l'alt impacte de l'assetjament sobre els alumnes amb autisme, amb síndrome d'Asperger i altres trastorns del neurodesenvolupament, cal impulsar campanyes específiques de sensibilització i prevenció de les conseqüències de determinats comportaments, per a protegir aquests alumnes davant de l'assetjament i el ciberassetjament.

10. S'ha d'impulsar, per part del Departament d'Educació en coordinació amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, una campanya de sensibilització focalitzada en els infants i els adolescents que pateixen o han patit assetjament escolar, donant-los veu i compartint llurs experiències i les resolucions de llurs casos, per tal d'ajudar-los assertivament en la protecció personal i en la protecció conjunta del grup classe.

11. S'ha de formar prèviament els coordinadors de coeducació, convivència i benestar per tal que puguin esdevenir, més enllà de les funcions establertes normativament, una figura de referència a tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya en aspectes com l'empoderament dels alumnes, la ciutadania digital i similars.

12. S'ha de conscienciar i sensibilitzar la societat, i especialment els mitjans de comunicació, del mal que pot causar en la víctima –pel que representa la revictimització– però també en el victimari la publicació de determinats continguts o informació en l'esfera pública, ja que aquests rols no són per sempre i cal garantir el dret a una segona oportunitat tenint en compte que es tracta de persones joves, i insistir en la necessitat de trobar l'equilibri entre el dret a la informació i el dret a la intimitat, entre la necessitat de no amagar aquesta realitat i el perill de sobredimensionar-la, establint la necessitat de recordar en tot moment que es tracta de joves i infants.

13. S'ha de crear un banc de recursos amb material per als centres educatius per a abordar i treballar a les aules l'assetjament i el ciberassetjament, que inclogui informació relativa a les diverses formes d'assetjament i eines o recursos pedagògics per a la reflexió, i també s'ha d'elaborar un programa semblant al programa Salut i escola per mitjà del qual els professionals de l'àmbit de la psicologia i el treball social i les víctimes i els activistes puguin accedir als centres educatius periòdicament per a formar els alumnes sobre aquesta qüestió.

14. La sensibilització sobre l'assetjament escolar i el ciberassetjament és clau per a la prevenció. A fora de l'escola, l'entorn social i familiar juga un paper crític en la formació del comportament dels joves. L'exposició a la violència o la negligència en els entorns familiars pot normalitzar la violència com a forma de resoldre els conflictes. Això pot influir en la manera com els estudiants perceben i gestionen els conflictes a l'escola, utilitzant l'assetjament com a mecanisme per a aconseguir el que volen o per a exercir poder sobre altres individus. Per tant, cal campanyes educatives a les escoles, programes de formació per a educadors i tallers per a estudiants, famílies i docents, per a poder ajudar a crear una cultura de respecte i empatia en què l'assetjament no tingui cabuda, com la campanya de difusió de la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència, dirigida als alumnes, «T'escoltem, t'ajudem, et protegim!».

15. Cal promoure un acte de sensibilització i informació als centres educatius el Dia Internacional contra l'Assetjament Escolar.

16. S'ha de conscienciar els mitjans de comunicació i llurs professionals del tractament respectuós dels casos d'assetjament i violència en l'àmbit escolar que involucrin menors d'edat, per tal d'informar amb rigor, ètica professional i seguint els codis deontològics pertinents, sense menystenir el dret a la informació.

17. S'han de reforçar les iniciatives de mediació escolar i altres estratègies com els cercles restauratius per a tractar les situacions de violència per mitjà del diàleg,

l'empatia i l'aprenentatge. Aquestes iniciatives han de donar als alumnes eines de prevenció, de resolució positiva dels conflictes i de promoció de la convivència.

18. S'ha de presentar una campanya d'impacte en l'àmbit digital, especialment en les xarxes socials més utilitzades per infants i joves, coordinada entre el Departament d'Interior i el Departament d'Educació, dirigida principalment a joves d'entre els dotze i els divuit anys, que estigui enfocada a evitar que comparteixin massivament continguts audiovisuals que atemptin contra la intimitat i l'honorabilitat de terceres persones, fent-los conscients del dany que els causen, que deriva en molts dels casos en situacions d'assetjament i ciberassetjament cap a la víctima, però també de les conseqüències penals que poden comportar-los. Aquesta campanya s'hauria de complementar amb altres campanyes d'informació, prevenció i sensibilització per mitjà dels canals esmentats, amb l'objectiu d'erradicar les violències i tots els tipus d'assetjament als centres educatius, i també amb campanyes que generin consciència social davant la vulneració dels drets humans dels menors que representen aquestes violències en els diversos moments de l'àmbit educatiu, en els espais de lleure educatiu, en les activitats esportives i en l'esport federat.

4. Perfils professionals necessaris per a prevenir, detectar i donar resposta en casos d'assetjament i ciberassetjament a les escoles

1. S'ha d'incorporar la figura del psicòleg escolar als centres d'educació primària i secundària perquè s'ocupi de la primera atenció en situacions de violències i assetjament.

2. Cal establir espais de coordinació entre les direccions de centre i els responsables dels espais no lectius dins del centre (menjador i extraescolars) per a la detecció de possibles casos.

3. S'han de garantir recursos per a crear una unitat d'experts informàtics i professionals especialitzada en seguretat digital per a assessorar degudament els processos des d'una perspectiva de l'assetjament digital escolar.

4. S'ha de proporcionar formació obligatòria i meritada per als docents i la resta de treballadors de l'àmbit educatiu (psicopedagogs, treballadors socials i professionals de la UsApps, entre altres) que els doti de les eines i els coneixements necessaris per a la resolució de conflictes a l'aula, la detecció i l'abordatge de l'assetjament i el ciberassetjament, l'atenció a les víctimes, la relació amb les famílies implicades, etc. La formació en aquesta matèria s'ha d'oferir des del Departament, però se n'ha d'exigir la realització als professionals de l'àmbit educatiu, atès que és un àmbit de coneixement indispensable per al desenvolupament de la tasca que duen a terme amb infants i adolescents.

5. S'ha de crear i establir com a mecanisme d'accés a la funció docent un test psicotècnic que garanteixi que cap persona que vol accedir a la docència no ho fa amb un perfil racista, classista, xenòfob, homòfob o cap altre prejudici discriminatori cap a l'alumnat divers dels centres educatius de Catalunya.

6. S'ha de mantenir el referent de coeducació, convivència i benestar per a cada centre, perquè coordini l'aplicació de protocols contra l'assetjament escolar i el ciberassetjament. Hi pot haver por o negació per part dels estudiants, els educadors o els pares a reconèixer i abordar l'assetjament escolar. Així, aquests perfils professionals han de confrontar situacions incòmodes i reconèixer la responsabilitat d'actuar per a posar-hi fi, i han de mediar per a acabar amb les resistències i evasions i garantir el benestar a tots els centres educatius. A més, han d'ésser tant referents interns com externs, de manera que puguin acompanyar el professorat, l'alumnat i les famílies.

7. El referent de coeducació, convivència i benestar de cada centre ha de tenir els recursos adequats per a poder actuar, i també el temps i els recursos educatius per a abordar els casos de manera efectiva. Així mateix, el Departament ha d'avaluar cada any els resultats d'aquesta figura i la seva eficàcia i eficiència, i ha d'establir una formació contínua sobre la problemàtica.

8. S'ha d'acabar d'implantar la figura del coordinador de coeducació, convivència i benestar als centres educatius amb la formació i els recursos necessaris. Les entitats de famílies afectades per l'assetjament i les violències, i també els experts i els col·legis professionals de treball social, educació social i psicopedagogia, recomanen que hi hagi més professionals externs especialistes en educació social, treball social i psicopedagogia, per a enfortir des de fora dels claustres la figura del coordinador de convivència i benestar als centres. Aquests coordinadors han de tenir més hores de formació i una retribució salarial millor.

5. Augment de la implicació de tots els agents de la comunitat educativa

1. Cal capacitar les famílies amb habilitats parentals per a la detecció i l'abordatge de les violències digitals.

2. S'ha d'incentivar la programació de continguts de sensibilització amb les diversitats de gènere, com a motiu greu de rebre assetjament escolar, i la promoció del respecte dins el centre escolar, en els cicles de xerrades que programen les associacions de famílies d'alumnes.

3. Cal incorporar la figura del coordinador de coeducació, convivència i benestar a les reunions periòdiques del consell escolar del centre.

4. S'ha de crear un directori de bones pràctiques i de protocols impulsats pels ajuntaments, les entitats i les associacions del tercer sector en què estiguin implicats infants i joves, per a facilitar la coordinació amb la resta de serveis del territori de Catalunya, i també complir la funció de guia i d'orientació amb relació als centres educatius i els professionals de referència. En aquest sentit, és primordial la promoció de la bona convivència a les aules i als espais educatius, i, per aquesta raó, a fi de fomentar aquesta bona convivència i prestigiar aquests espais, seria convenient crear uns premis nacionals per a reconèixer les bones pràctiques en prevenció, protecció i innovació social amb relació als drets dels menors.

5. S'han de reforçar amb mitjans i amb recursos humans, quan correspongui, la gestió i el control de les zones de l'entorn educatiu que no són pròpiament aules, com poden ésser els gimnasos, els patis escolars o els espais d'entrada i sortida diària dels alumnes, atès que són les zones on principalment es concentren les situacions de violència entre alumnes i on hi ha les primeres mostres d'assetjament.

6. S'ha d'oferir formació sobre assetjament i ciberassetjament a tota la comunitat educativa, especialment al personal d'atenció educativa però també a la resta de la comunitat educativa –des del personal d'administració i serveis fins a les famílies–, i s'ha de vetllar perquè s'hi impliquin, i també s'han de crear mecanismes de comunicació o coordinació eficients i àgils per a la comunicació entre els agents.

7. Per a enfrontar-se a l'assetjament escolar i al ciberassetjament, s'ha de dur a terme una actuació amb visió comunitària que inclogui l'escola, les famílies, els ens locals i els altres membres de la comunitat educativa, per la qual cosa és necessari treballar de forma col·laborativa, coordinada i conjunta, a fi de crear un entorn segur i de suport en què tots els estudiants se sentin respectats i protegits.

8. S'ha de refermar el canvi de paradigma per tal que totes les persones siguin agents actius davant qualsevol índex de violència i s'ha de garantir l'aplicació del protocol establert, a fi de continuar reforçant les eines de denúncia i petició d'ajuda establertes.

9. Cal donar suport als centres educatius per mitjà de recursos, assessorament, formació del professorat i materials específics, que els ajudin a aplicar els protocols, el projecte de convivència i les mesures predeterminades, i s'ha d'informar el conjunt del sistema educatiu d'aquests protocols, del projecte de convivència i de les mesures predeterminades, per tal de poder treballar i potenciar la formació i la recerca específiques, especialitzades i continuades sobre aquesta problemàtica.

6. Transversalitat de les polítiques del Govern i coordinació entre departaments de la Generalitat i altres administracions públiques

1. S'ha d'acabar de desenvolupar als centres educatius catalans la Llei orgànica 8/2021, del 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència, especialment la figura del coordinador de coeducació, convivència i benestar.

2. Cal formar, reconèixer i especialitzar el coordinador de coeducació, convivència i benestar i establir un complement salarial específic per a aquesta figura.

3. El Departament d'Educació i el Departament de Salut han de crear una comissió interdepartamental amb l'objectiu de garantir la coordinació entre les direccions de centre i els centres de salut mental infantil i juvenil per tal de fer un tractament integral dels casos d'assetjament i ciberassetjament.

4. S'ha de dissenyar un programa específic amb un calendari de formació per a professionals i entitats que garanteixi la incorporació de l'assetjament i el ciberassetjament escolar.

5. Cal millorar la coordinació i els procediments dels cossos de seguretat en la intervenció en casos d'assetjament escolar per a garantir la informació dels agents de seguretat i una intervenció adaptada a l'especificitat dels casos d'assetjament escolar.

6. S'han d'incorporar més hores lectives al currículum educatiu dels graus universitaris d'educació, psicologia i pedagogia, i també del màster de professorat sobre trastorns del desenvolupament, per a detectar i acompanyar els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu i trastorn de l'espectre autista. Cal generar sensibilització a les aules sobre què afecta aquests menors i joves, com es relacionen i com viuen determinats comportaments, per a evitar situacions de risc i de patiment que els posin en risc.

7. S'han d'universalitzar, a tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya, els protocols, les formacions i els recursos destinats a erradicar l'assetjament i el ciberassetjament a les aules, a partir de l'inici del proper curs escolar.

8. Cal revisar les actuacions de seguiment, monitoratge i actuació un cop s'ha intervingut en una situació d'assetjament i ciberassetjament i s'ha donat per resolta, amb especial èmfasi en els casos que s'arxivien judicialment, i reforçar-ne el suport *a posteriori*, també en el protocol, per tal que els alumnes, individualment o col·lectivament, no generin noves dinàmiques adverses per a ells i el seu entorn per la manca d'autogestió de la situació viscuda en l'àmbit de l'assetjament i el ciberassetjament.

9. S'han d'impulsar des del Departament d'Educació, en coordinació amb els departaments d'Interior, Drets Socials, Igualtat i Feminismes i Salut, uns segells de qualitat en coeducació, convivència i benestar per a als centres i les entitats relacionades amb l'educació que excel·leixin en bones pràctiques en la prevenció, la detecció i la intervenció en l'àmbit de l'assetjament i el ciberassetjament en el sistema educatiu.

10. S'ha d'evitar, amb la reforma del protocol d'actuació, la revictimització o victimització secundària, com a via de protecció de les víctimes, amb mesures com l'establiment de les proves preconstituïdes en el mateix centre i de mecanismes per a evitar l'aïllament de la víctima del grup classe o la creació, als jutjats, de sales pensades específicament per a infants i joves que ho necessitin, quan els casos esdevinguin una possible causa penal, assegurant que en tot moment es disposa d'atenció psicològica per a les famílies.

11. S'ha d'ampliar l'accés al Registre de Violències contra l'Alumnat a tots els agents implicats durant el procés de detecció i actuació en casos d'assetjament o d'altres violències dins la comunitat educativa, per tal que aquest esdevingui realment un registre únic. Necessàriament hi hauran de tenir accés els professionals dels departaments d'Educació, Salut, Interior i Drets Socials, tant per a consultar-lo, especialment en els casos en què els Mossos d'Esquadra considerin fer-ne un segui-

ment concret, com per a aportar-hi les diverses visions sectorials que es considerin pertinents en cada cas.

12. S'ha de crear un espai de coordinació interdepartamental eficient i àgil per a la notificació, l'extracció d'informació, la gestió i l'abordatge dels casos d'assetjament i ciberassetjament que es detectin.

13. S'ha de crear i establir un mecanisme de detecció i transmissió de la informació entre departaments per a identificar víctimes i victimaris reincidents i vetllar per la no repetició en cas de canvi de centre o domicili.

14. S'han d'establir els mecanismes necessaris per a garantir que en cap cas no sigui la víctima d'assetjament o ciberassetjament qui hagi de canviar de centre. En els casos més greus d'assetjament en els quals els victimaris menors d'edat són inimputables, s'ha de treballar de manera transversal amb altres departaments com serveis socials, el Síndic de Greuges, entitats del tercer sector i professionals de la psicologia, entre altres, per a cercar alternatives no punitives que garanteixin que no es repeteixin els fets ni s'assenyali el victimari i no es revictimitzi la víctima.

15. Cal continuar aplicant un enfocament integral per a assegurar una resposta eficaç i coordinada davant d'aquests problemes, que requereix una col·laboració estreta entre els diversos actors involucrats, incloent-hi els departaments de Salut, Educació, Drets Socials, Igualtat i Feminismes i Interior, i també la coordinació amb altres administracions públiques d'àmbit local, regional i nacional. A la vegada, s'ha de reforçar i garantir l'aplicabilitat de les eines i els plans dels diversos departaments, com ara el Pla de salut mental, el Pla de drets sexuals i reproductius en l'àmbit educatiu i el Protocol marc per una intervenció amb diligència deguda en situacions de violència masclista, entre d'altres. Això farà possible una identificació millor dels casos, una resposta més àgil i eficient i una implementació efectiva de mesures preventives i de suport per a les víctimes d'assetjament escolar i ciberassetjament.

7. Atenció psicològica i socioeducativa a les víctimes i els victimaris d'assetjament escolar i ciberassetjament i llurs familiars

1. S'ha d'estudiar la incorporació de la figura de gestor de casos als serveis socials bàsics o als equips d'atenció primària, de manera que les persones que hagin estat víctimes d'assetjament, i llurs famílies, disposin d'un referent per a l'atenció integrada i la coordinació amb altres administracions, especialment de justícia i els cossos de seguretat.

2. Les associacions de famílies denuncien la importància que els protocols abandonin l'abordatge si les violències han estat reiterades, per passar a donar prioritat a actuar i a donar una primera resposta davant qualsevol fet violent o d'assetjament que tingui lloc en l'àmbit escolar. Per tant, cal disposar de protocols clars i d'un procediment que responsabilitzi i impliqui tots els centres docents, públics i privats, per a activar els protocols d'actuació davant els primers indicis de violència en l'àmbit escolar.

3. S'ha de garantir l'assistència psicològica als infants i adolescents víctimes i victimaris d'assetjament o ciberassetjament i a llurs famílies per mitjà dels centres de salut mental infanti i juvenil o del sistema sanitari públic als centres d'atenció primària de referència de cada centre educatiu, i s'han d'incrementar els recursos personals i materials necessaris per a fer-ho possible. Cal establir mecanismes per a garantir que els casos més greus siguin atesos en menys de vint-i-quatre hores.

4. Tant l'assetjament escolar com el ciberassetjament poden tenir un impacte profund en la salut mental i emocional dels estudiants. Les víctimes poden experimentar ansietat, depressió, baixa autoestima i fins i tot, en casos extrems, considerar el suïcidi com una manera de posar fi al patiment. És crucial proporcionar suport emocional i acompanyament psicològic a les víctimes per a ajudar-les a superar els efectes traumàtics de l'assetjament, i dotar-les d'eines de detecció i prevenció. Així

mateix, cal acompanyar les famílies perquè sàpiguen com actuar i se'ls ha de donar suport durant el procés. Cal també continuar destinant recursos a les víctimes per a poder assegurar que superen les seqüeles de l'assetjament escolar i el ciberassetjament, i integrar-hi una perspectiva de gènere i d'interseccionalitat.

5. S'ha de garantir un abordatge restauratiu en l'atenció de casos d'assetjament escolar per a poder contribuir a reparar els efectes que aquestes situacions generen en el benestar d'infants i adolescents. La víctima ha de poder accedir a un servei gratuït d'atenció psicològica per a recuperar-se al més aviat possible. Alhora, cal fer un treball restauratiu i una intervenció educativa també amb els alumnes que hagin exercit la violència.

6. S'ha d'ensenyar els alumnes a identificar qualsevol tipus d'assetjament i com actuar d'aquestes situacions. Per a això, s'han de dissenyar, promoure, desenvolupar i implantar activitats i tallers educatius, perquè siguin impartits en hores lectives per experts, professionals i persones que hagin patit assetjament.

8. Implicació i formació de tots els sectors de la comunitat educativa i equips educadors en el lleure per a l'abordatge d'aquesta problemàtica

1. S'ha de desenvolupar un pla educatiu per a capacitar en l'ús de les pantalles i els recursos digitals des d'una perspectiva crítica a Internet, que ofereixi recursos pedagògics a la comunitat educativa per a formar i sensibilitzar sobre els riscos, empoderar en el control de la identitat digital i la privacitat, i per a identificar tot allò que constitueix violència en l'entorn digital, com el ciberassetjament (*ciberbullying*), la ciberseducció de menors (*grooming*), l'extorsió sexual o sextorsió (*sextorsion*), la pornodifusió no consentida (*sexpredding*), l'assetjament (*stalking*), la revelació d'informació personal (*doxing*), l'avergonyiment pels trets físics i corporals (*body shaming*) i el cibercontrol, entre altres.

2. És necessari que les entitats de lleure formin específicament i de manera obligatòria els monitors de lleure en continguts específics en educació emocional i en la generació d'entorns segurs i de foment dels valors del respecte, la convivència i la generació d'espais participatius i de confiança per als infants i els joves. L'Administració de la Generalitat ha de supervisar aquestes formacions i garantir-ne el compliment obligatori a tot el territori.

3. Cal centrar els recursos en la formació i la sensibilització de tots els actors que integren el sistema educatiu (docents, alumnes, famílies, personal laboral, personal administratiu) com a millor eina per a la prevenció, i també en la detecció, perquè es produeixi a l'inici del conflicte i sigui eficient i eficaç.

4. S'ha de formar els docents a l'inici del curs escolar, amb un èmfasi especial en els que gestionen aules grup per mitjà de la figura de tutor de classe, per a dotar-los d'eines i recursos que els ajudin a detectar amb la màxima celeritat possible tots els indicadors o signes d'una possible situació de violència o assetjament a un alumne, per a poder-hi intervenir preventivament i, si fos necessari, aturar la violència, implicar-hi tota la comunitat i, en darrer terme, activar els mecanismes d'intervenció segons el que estipuli el protocol de violències.

5. Cal oferir i garantir formació gratuïta, obligatòria i meritada a tots els professionals de la docència i l'acció educativa com a eina indispensable perquè puguin desenvolupar amb garanties llur tasca amb infants i adolescents.

6. Cal oferir i garantir espais de coordinació entre els agents que intervenen en l'acció educativa d'un centre i garantir un espai de transmissió de la informació àgil i eficient.

7. És crucial proporcionar recursos i formació adequada al personal docent perquè pugui identificar i abordar adequadament els casos d'assetjament a l'escola. Això pot incloure capacitació sobre com reconèixer els indicadors d'assetjament, com intervenir de manera efectiva i com crear un entorn escolar segur i inclusiu.

I, especialment, és necessari que els tutors tinguin una formació específica obligatòria sobre la gestió i resolució de conflictes a l'aula.

8. La formació específica per a monitors i directors de lleure (per a l'espai de menjador, activitats extraescolars, etc.) ha de continuar essent una realitat, entenent que l'educació no es produeix només a l'escola, sinó també en les diferents activitats extraescolars i en l'activitat de lleure educatiu en què participen infants i adolescents.

9. Mesures específiques per a abordar el ciberassetjament

1. Cal regular les limitacions en l'ús dels mòbils als centres de primària i secundària durant l'horari lectiu i la jornada no lectiva que transcorre dins del centre, inclosa la prohibició d'aquests aparells, i establir les pautes perquè els centres les puguin adequar en el marc del projecte educatiu del centre i del desenvolupament curricular.

2. Cal regular les limitacions en l'ús de l'accés dels alumnes a les xarxes socials als centres de primària i secundària durant l'horari lectiu i la jornada no lectiva que transcorre dins del centre, inclosa la prohibició d'aquest accés.

3. S'ha d'estudiar la possibilitat que la Generalitat denunciï per la via judicial les empreses digitals (TikTok, Instagram, Facebook, Snapchat, Youtube, etc.), perquè provoquen una crisi de salut mental entre els joves i són plataformes que propicien el ciberassetjament.

4. Els protocols de prevenció i d'intervenció en casos de ciberassetjament s'han d'aplicar obligatòriament amb les comunitats educatives i amb l'assessorament i la intervenció, des de la primera detecció, del Cos de Mossos d'Esquadra i d'entitats i professionals experts en ciberseguretat i ciberviolències.

5. En l'àmbit educatiu s'ha de garantir que els espais siguin segurs i lliures de violències i que les activitats i les relacions es desenvolupin en un ambient de bon tracte, respectant els drets dels infants i adolescents i generant ambients que protegeixin llur desenvolupament, físic, psicològic i social. Així mateix, s'han de crear espais de conversa i de confiança perquè les víctimes puguin explicar des del primer moment la situació que pateixen i perquè la situació no es perllongui en el temps i provoqui més dolor i patiment.

6. Cal millorar l'atenció a les famílies de les víctimes i dels victimaris, incrementant les dotacions dels equips d'atenció psicopedagògica per a assessorar i acompanyar els centres educatius i donar suport als tutors davant de casos de violències a l'aula, i atendre les famílies afectades en tot el procés del protocol. A aquests efectes, és recomanable i necessari cercar un consens i un acord amb els col·legis oficials de treball social, d'educació social, de pedagogia i de psicologia de Catalunya i promoure una comissió d'estudi que pugui continuar analitzant els conflictes i contribuir a llur resolució i a l'atenció de tots els menors implicats i llurs famílies.

7. Els docents necessiten suport per a poder desplegar protocols i circuits d'actuació davant de qualsevol mena de violències en l'àmbit educatiu, garantint en tot moment de no generar una doble victimització evitant la burocratització del procediment per part de les administracions. Es considera fonamental el paper de reforç que han de protagonitzar els equips d'atenció psicopedagògica en el desenvolupament del protocol als centres educatius i els professionals com els coordinadors de convivència i benestar als centres educatius, prioritzant la intervenció de professionals amb un perfil de treball social, d'educació social o de psicopedagogia per a restablir la bona convivència a les aules i als espais educatius.

8. L'any 2017 es va aprovar el Decret 150/2017, del 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, que cal aplicar i desenvolupar per a garantir la protecció dels drets i la seguretat de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. Una de les mesures que es proposen per a millorar la bona convivència i el benestar de tots els alumnes és reduir les ràtios a

les aules en totes les etapes educatives per a detectar les situacions d'assetjament i intervenir-hi d'una manera més efectiva.

9. Per a garantir l'eficàcia de la figura dels coordinadors de convivència i benestar als centres educatius, es recomana disposar d'una normativa pròpia per a aquesta figura, com també de més millores en l'assignació horària de dedicació i un complement de responsabilitat just, també per als coordinadors de convivència i benestar als centres educatius d'iniciativa social concertats actualment exclosos pel Departament d'Educació.

10. Per a fomentar una reflexió constructiva entorn de les tecnologies de la informació i de la comunicació i poder treballar la prevenció del mal ús o l'abús de la tecnologia i les xarxes socials, es recomanen formacions per a col·lectius i famílies per a implantar el programa «Salut digital» (model Citilab o similar).

11. Cal enfortir l'estructura del sistema educatiu i social davant els casos de menors joves autors de delictes greus i establir tots els recursos públics necessaris per a atendre les mesures restauratives i legals davant els casos d'assetjament i ciberassetjament. Així mateix, és imprescindible la creació de xarxes d'intervenció dels departaments de Drets Socials, d'Educació, de Justícia, Drets i Memòria i d'Interior per a fer un seguiment dels casos detectats i denunciats d'assetjament i ciberassetjament, lleus i greus.

12. Es fa necessari enfortir la plantilla i les funcions de la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència, actualment integrada per vint persones per a tot el territori, i incrementar l'oferta de formació a tots els professionals dels centres educatius en relació amb la convivència escolar, la prevenció, la detecció i la intervenció en cas d'assetjament. L'acompanyament als centres educatius en la gestió dels conflictes s'ha de fer des de la proximitat de la intervenció, i en l'actualitat fonamentalment es fa per telèfon, amb una nul·la presència a les escoles rurals.

13. S'ha de garantir que les oficines de relacions amb la comunitat del Cos de Mossos d'Esquadra als municipis siguin les interlocutores formals amb els centres educatius davant els casos d'assetjament i violències, definint el paper específic de les relacions que hauran de tenir en l'aplicació dels protocols i les denúncies entre el Departament d'Interior i el Departament d'Educació.

14. Es recomana que, amb l'objectiu de protegir la víctima d'una manera prioritària i immediata, per a evitar patiments i la vulneració dels seus drets i per a assegurar la seva protecció, s'activin obligatòriament des del primer indici i sospita de violència els protocols del Departament d'Educació. Es proposa la mateixa celeritat i actuació davant casos que es donin en les activitats del tercer sector i en altres entitats de lleure educatiu.

15. Tots els centres del sistema educatiu de Catalunya han de complir les resolucions i normatives que han de garantir la protecció dels menors i llur seguretat davant agressions, assetjaments i violències, i s'han d'establir, d'acord amb les lleis vigents, mecanismes i normatives clares de sancions quan es demostrï que els professionals han actuat amb negligència davant l'aplicació dels protocols aprovats pel Departament d'Educació.

16. S'ha d'instar el Govern espanyol i les institucions europees perquè les legislacions respectives tinguin en compte la proliferació d'identitats falses, la necessitat de guardar durant un mínim de dos anys les adreces IP i l'obligació de les grans xarxes socials de donar compliment als requeriments judicials en un temps raonable, independentment d'on tinguin la seu, com a requisit per a poder operar en el territori.

17. S'ha de crear un repositori amb materials, materials audiovisuals, guies, programaris, aplicacions mòbils i altres recursos, facilitant-ne l'accessibilitat a tots els centres del servei d'educació de Catalunya, i perquè les entitats, les entitats de lleure educatiu i les associacions en l'àmbit social hi puguin accedir.

18. La complexitat social actual, la incorporació de les tecnologies i l'accessibilitat no supervisada a les xarxes fan que calgui avançar en la cerca de mecanismes socioeducatius per a donar respostes a les situacions de malestar que es produeixen a les aules, en les famílies i en l'entorn de l'alumnat i que afecten significativament l'ensenyament, l'aprenentatge i el desenvolupament personal. En aquest sentit, s'ha de promoure la regulació pertinent per a garantir el control de l'edat efectiva d'accés a determinats continguts violents i il·legals a fi de protegir les persones menors d'edat, i regular la custòdia d'aquest contingut per part de les plataformes. D'aquesta manera, un cop eliminat el contingut, s'haurà de determinar si és pertinent que les plataformes estiguin obligades a emmagatzemar-lo durant un període no superior a cinc anys per a poder abordar el cas.

19. És necessari formar docents, famílies i alumnes en com prevenir el ciberassetjament i actuar quan es produeix, sia a les xarxes socials, per mitjà de materials informàtics o connexions a internet, entre altres àmbits en què l'assetjador pot haver manipulat i contaminat. Així mateix, s'ha de continuar recomanant als centres que restringeixin al màxim possible els telèfons mòbils a les aules, als patis i en les activitats escolars.

20. És important de fer una campanya per als centres i els docents perquè coneguin les conseqüències clares i significatives per als assetjadors, com també de suport educatiu, amb la finalitat de dur a terme una intervenció restauradora en els casos en què sigui necessari i així ho estableixi el protocol, per a ajudar a canviar els comportaments dels assetjadors i garantir un clima de convivència en llur entorn. De la mateixa manera, en les situacions que poden implicar un tractament il·lícit de dades personals dels menors d'edat, el centre educatiu ho ha de comunicar immediatament a les agències de protecció de dades i als Mossos d'Esquadra, com a força policial de la Generalitat, i s'ha d'acompanyar la víctima i els familiars.

Vots particulars

En la sessió núm. 20 del Grup de Treball, del 18 de març de 2024, els Grups Parlamentaris de Ciutadans i de VOX en Catalunya varen formular vots particulars en relació amb llurs propostes de conclusions rebutjades pel Grup de Treball i que, d'acord amb l'apartat 3 de l'article 55 del Reglament, no han quedat incorporats a l'Informe del Grup de Treball sobre l'Assetjament en el Sistema Educatiu i el Ciberassetjament.

1. Vots particulars del Grup Parlamentari de Ciutadans

1. Instar els centres docents a no negar ni amagar els casos d'assetjament escolar, ans al contrari a activar el protocol d'actuació de forma obligatòria i verificable.

2. A tots els centres docents, de titularitat pública o privada, s'ha d'activar un procediment en el qual una tercera persona, aliena a l'escola, funcionari de la Generalitat amb formació jurídica, tingui la responsabilitat d'instruir un expedient escrit, per a la tramitació del qual obtindrà els testimonis següents:

- a) Del nen o nena presumptament assetjat i de la seva família.
- b) Dels nens o nenes presumptament assetjadors i de les seves famílies.
- c) Del tutor o tutora del grup-classe al qual pertanyi o pertanyin uns i altres.
- d) Del director o directora del centre docent.
- e) De qualsevol altra persona que pugui tenir coneixement dels fets dels quals s'informa.

3. Habilitar la persona instructora de l'expedient a arribar a unes conclusions raonades i a proposar una solució, que podrà ser:

a) L'obertura d'un procediment de conciliació en què les dues parts treballaran individualment i col·lectivament, sota el guiatge d'un docent de l'escola, per a superar la situació.

b) El trasllat, a petició de l'alumne assetjat, a un altre centre docent.

c) El trasllat, forçós, d'alguns o de tots els alumnes assetjadors a un altre centre docent.

4. L'expedient es clourà en forma d'exposició motivada del delegat o delegada territorial corresponent, que es comunicarà a les parts. Aquesta resolució podrà ser objecte de recurs administratiu o contenciós administratiu.

5. L'alumne assetjat ha de tenir el dret de deixar d'assistir presencialment a l'escola durant un temps prudencial, el mínim imprescindible, a l'espera que es resolgui el seu expedient, sense que aquesta circumstància sigui considerada per part dels serveis socials com un absentisme escolar sense causa i per tant punible amb la retirada de la custòdia. Alternatives possibles: demanar el canvi transitori de grup classe dins del mateix centre o el trasllat provisional a un altre centre.

6. Habilitar l'alumne assetjat o la seva família o qualsevol altra persona coneguda dels fets per a instar la posada en marxa de l'expedient informatiu sense que aquesta petició es pugui denegar sense acreditar que els fets denunciats són manifestament falsos.

7. Posar en marxa aquest procediment a tot el sistema educatiu català de cara a l'inici del curs escolar 2024-2025.

2. Vots particulars del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya

1. Las medidas que se han utilizado hasta ahora para combatir el acoso escolar han sido infructuosas. Teniendo en cuenta que, del millón y medio de alumnos del sistema educativo catalán que están escolarizados actualmente unos 250.000 afirman haber experimentado alguna vez situaciones de acoso escolar, urge dar respuesta eficaz al crecimiento exponencial del acoso escolar en Cataluña, porque estamos hablando de una lacra que atenta contra lo más preciado de nuestra sociedad: nuestros hijos, nuestros niños y jóvenes. El acoso escolar y el *cyberbullying* son factores de riesgo social y emocional asociado a problemas psicológicos que trascienden la vida escolar.

Desde que en 2021 la Generalitat puso en marcha la USAV (la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència), el servicio ha recibido 3.039 casos. La mayoría han sido situaciones de acoso entre alumnos. Durante el curso 2021-2022 se registraron 347 casos, pero solo en el primer mes y medio del curso 2023-2024, la USAV ya ha atendido a 332 casos. La primera causa de muerte externa entre los menores de edad en España es el suicidio, y uno de los motivos que conducen a ello es el acoso escolar.

2. Desde la entrada de Vox en el Parlamento de Cataluña en 2021 y ante la inoperancia y la pasividad de los grupos parlamentarios que han tenido representatividad en las últimas legislaturas, Vox registró en el mes de junio de 2021 numerosas solicitudes de comparecencia de Altos Cargos de Departamento de Educación para que explicaran, en sede parlamentaria, en la Comisión de Educación, de qué manera estaban abordando la lacra del acoso en las escuelas de Cataluña.

Asimismo, el 1 de septiembre de 2021 Vox registró quince solicitudes de comparecencia, en la Comisión de Educación, de psicólogos que trabajan en Unidades de Prevención del Suicidio, psiquiatras, familiares de niños que han sufrido el acoso, la Síndica de Greuges de Barcelona, inspectores de educación e, incluso, los responsables de la Unitat de Suport a l'Alumnat en situació de Violència (USAV), con el objetivo de abordar el problema del acoso escolar y mejorar la situación. Lamentablemente, no prosperaron porque los grupos parlamentarios del PSC, ERC, Junts, En Comú Podem y CUP las rechazaron todas en la Comisión de Educación.

Por sentido de la responsabilidad, Vox continuó luchando para que la preocupación por erradicar el acoso y el ciberacoso fuera una prioridad en el Parlament, ante la inacción del resto de grupos políticos, y presentó una Propuesta de Resolución a tal efecto en febrero de 2022. Lamentablemente, los mismos grupos políticos rechazaron la Propuesta. No obstante, como los grupos políticos que habían rechazado

poner manos en el asunto del acoso y ciberacoso quedaron en evidencia, en julio de 2022 se vieron obligados a crear el Grupo de trabajo que ahora, tres años después del inicio de la legislatura, presenta sus conclusiones.

Así pues, por culpa de la negativa de estos grupos parlamentarios, hemos perdido tres años en la lucha contra el acoso y el ciberacoso escolar, con las dramáticas consecuencias que de ello se derivan para miles de niños, jóvenes y familiares.

3. Es acertada la reducción de los nueve protocolos existentes en el sistema educativo catalán hasta el curso pasado y que abordaban la problemática del acoso y del ciberacoso escolar en sus diversas facetas, a un solo protocolo.

El actual protocolo que ha establecido el Departamento de Educación es razonable, aunque presenta el déficit de no tener en cuenta la violencia ejercida por un menor en el ámbito familiar. De todos modos, para que su puesta en marcha sea eficaz, se deben tener en cuenta todos sus elementos de prevención, detección, actuación, resolución y reparación. La implementación del protocolo es ineficaz, falla, cuando no se pueden complementar sus medidas por falta específica de formación de las familias, del profesorado y de los alumnos, así como por la falta de recursos de acompañamiento psicológico y terapéutico (servicios específicos de atención) y una versátil conexión entre los sistemas educativos, sanitarios, sociales y judiciales.

4. Es necesario que los planes de convivencia de los centros educativos se fundamenten, con toda claridad, en el respeto a la dignidad de la persona por encima de todo, debiéndose fomentar este principio de forma transversal en todas y cada una de las actividades y acciones que desarrolle el centro educativo. Asimismo, deben ofrecer, con la ayuda en recursos materiales y humanos de la Generalitat y los ayuntamientos cuando lo precise el centro educativo, actividades extraescolares deportivas, artísticas, culturales y de voluntariado guiadas por profesionales acreditados en el fomento del respeto y la amistad entre los alumnos que forman parte de un proyecto común.

5. Los planes de convivencia tienen que establecer visitas y colaboraciones de los alumnos con entidades que atienden a personas desfavorecidas por su vulnerabilidad física, psicológica, emocional y socioeconómica, para enfatizar la sensibilidad y ayuda al más desfavorecido entre los niños y jóvenes.

6. La prevención a través de campañas de información y sensibilización es fundamental ya que la solución penal, que en justicia es necesaria, solo repara parcialmente el daño que han sufrido las personas víctimas del acoso. Por este motivo, se tienen que multiplicar campañas en los medios de comunicación públicos de Cataluña de concienciación de la lacra del acoso y del ciberacoso. Asimismo, la Generalitat debe enviar a todos los hogares catalanes, periódicamente, información sobre qué es y qué supone el acoso escolar.

7. En los centros educativos se deben programar talleres a lo largo del curso escolar de entidades, fundaciones y organizaciones expertas en la erradicación del acoso y ciberacoso, cuya efectividad sea objetivamente comprobada, así como de los Mossos d'Esquadra, Policía Nacional y Guardia Civil.

8. Los centros educativos tienen que exponer el registro de sus datos de conflictos relacionados con el acoso y el ciberacoso y su resolución, con la intención de incentivar a las familias a continuar confiando en el centro al conocer su buena gestión del problema. Asimismo, las sesiones informativas y preventivas que imparten los agentes de Mossos, Policía y Guardia Civil sobre acoso escolar, *sexting*, *grooming* y *ciberbullying*, para que sea verdaderamente útil, deben complementarse con su incorporación en los equipos de valoración para la solución de los conflictos.

9. Cada centro educativo tiene que estar dotado, al menos, con un psicólogo y con un equipo de veladores y de monitores de comedor, recreo y de actividades extraescolares. Asimismo, los EAP, CDIAP y CSMIJ para mantener un estrecho y ágil contacto con los centros educativos deben incrementar sus dotaciones en recursos humanos.

10. La Generalitat ha ido poniendo paños calientes en la lucha contra el acoso escolar, parches, en lugar de medidas contundentes, con la intención de esconder o atenuar su existencia, ya que el reconocimiento público de la lacra del acoso escolar supondría reconocer el fracaso del modelo educativo catalán, el fracaso del «model d'escola catalana». Asimismo, el Departamento de Educación debe respaldar a las direcciones de los centros educativos en todas las actuaciones que se desarrollen de acuerdo con la erradicación del acoso y del ciberacoso, sin eludir su máxima responsabilidad.

11. El Departamento de Educación tiene que iniciar una campaña para potenciar la confianza en la educación, a pesar de la fragilidad del sistema educativo catalán evidenciado tras la publicación de los lamentables resultados de las últimas pruebas PISA, a fin de que las familias no cuestionen, sistemáticamente, al profesor.

12. Uno de los objetivos fundamentales de la educación es transmitir, explicar, sin ambages, que existen actos buenos y virtuosos y actos malos y deleznales. Pero además, quien transmite este fundamento debe acompañarlo con el ejemplo coherente de su acción diaria.

No obstante, nos encontramos con la triste realidad de muchos casos de políticos corruptos que incumplen las sentencias judiciales, considerándose ciudadanos de primera categoría o por encima de la ley; grupos políticos que no aceptan la discrepancia ideológica o política e imponen una mordaza antidemocrática a todo aquel que disiente de su pensamiento confinándole a un acoso político; programas de televisión que promueven la violencia, la banalización de la sexualidad con el fomento de la pornografía en horarios para niños.

Así pues, es necesario que los medios de comunicación, la clase política y las administraciones prediquen con el ejemplo el respeto a la persona y la concordia.

13. Desde hace un tiempo se viene produciendo una escalada de malestar emocional y de trastornos de salud mental entre los más jóvenes. Actualmente la juventud padece mayores dosis de estrés, un mayor aislamiento y menos hábitos saludables. Todo ello, agravado por la pandemia, ha supuesto que los casos de ansiedad, depresión y los diagnósticos de TDAH se hayan multiplicado por tres o cuatro desde 2019. Solo en Cataluña se estima que uno de cada cuatro jóvenes de entre 12 y 18 años se ha autolesionado alguna vez y entre un 10% y un 20% de los adolescentes sufre algún trastorno mental. Además del aumento de la demanda asistencial de menores por causas de salud mental, se ha evidenciado que los jóvenes acuden a los centros sanitarios presentando casos más graves.

Todo ello ha producido la saturación de centros de salud mental infantojuveniles (CSMIJ), necesitados de recursos económicos y humanos desde hace años. Así lo pone de manifiesto el informe «La salut mental de la infància i l'adolescència a Catalunya: situació actual, mancances i propostes» del Observatorio de los Derechos de la Infancia. El informe alerta de cómo los CSMIJ están desbordados y cómo la sanidad pública no llega a atender ni a la mitad de niños y adolescentes que tienen un trastorno mental. En 2021 la cifra de menores atendidos en el CSMIJ ascendió a 74.152 pacientes. Si hace un año los centros de salud mental podían tardar entre un mes y medio y dos meses en atender a los casos clasificados como leves o moderados, ahora las agendas de los psiquiatras y los psicólogos están tan saturadas que las listas de espera llegan hasta los tres meses.

Urge garantizar la efectiva incorporación de nuevos perfiles profesionales a las plantillas de los Centros de Salud Mental Infantil y Juvenil (CSMIJ) —educadores sociales, terapeutas ocupacionales o trabajadores sociales— para atender y dar soporte y atención psicológica y socioeducativa a víctimas y familiares del acoso escolar teniendo en cuenta las nuevas modalidades de acoso que se producen a través de las redes sociales (*grooming*, *sexting*, *stalking*, *sextorsion*, etc.).

14. Los planes de estudio de los másters de formación de profesorado y de los grados de Educación deben contemplar un aprendizaje exhaustivo de la prevención, detección, intervención y reparación del acoso escolar y del ciberacoso.

15. La evidencia digital es muy manipulable y tiene mucha volatilidad. Es decir, la agresión a través de las redes tiene que detectarse en el momento, ya que se borra rápidamente la evidencia por parte de los agresores. Así pues, la Generalitat debe legislar o instar al Gobierno de la Nación a legislar para prohibir a las operadoras de redes que se puedan crear perfiles falsos y exigir que se faciliten las IP a la policía judicial inmediatamente cuando las requiera. Su incumplimiento deberá suponer la suspensión de la licencia a la operadora para ofrecer sus servicios en Cataluña.

16. El Departamento de Educación prohibirá el uso del móvil en la educación primaria y en secundaria, tanto en las aulas como en los patios y cualquier otra zona del centro educativo.

17. Coherentemente, el Departamento de Educación debe limitar su política de digitalización de las aulas, de inmersión digital.

Palau del Parlament, 18 de març de 2024
La relatora, Rocio Garcia Pérez

4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'assassinat d'una treballadora al Centre Penitenciari Mas d'Enric i les protestes dels treballadors penitenciaris

354-00346/13

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA DIPUTACIÓ PERMANENT

Presentació: GP PSC-Units (reg. 127089).

Òrgan competent: Diputació Permanent.

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 19.03.2024.

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre la situació de crisi als centres penitenciaris i la manca d'iniciativa del Govern amb relació a les demandes dels representants dels treballadors

354-00347/13

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA DIPUTACIÓ PERMANENT

Presentació: Mònica Sales de la Cruz, del GP JxCat (reg. 127090).

Òrgan competent: Diputació Permanent.

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 19.03.2024.

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'augment de les agressions als funcionaris de presons, l'assassinat d'una funcionària al Centre Penitenciari Mas d'Enric i les polítiques del Departament de Justícia, Drets i Memòria amb relació al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció

354-00348/13

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA DIPUTACIÓ PERMANENT

Presentació: Sergio Macián de Greef, del GP VOX (reg. 127102).

Òrgan competent: Diputació Permanent.

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 19.03.2024.

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia, Drets i Memòria sobre els fets ocorreguts al Centre Penitenciari Mas d'Enric el 13 de març de 2024

355-00180/13

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA COMISSIÓ

Sol·licitud de sessió informativa: Consellera, del Departament de Justícia, Drets i Memòria (reg. 127073).

Comissió competent: Comissió de Justícia.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, 18.03.2024.

Compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent per a informar sobre els fets ocorreguts en el Centre Penitenciari Mas d'Enric el 13 de març de 2024

355-00181/13

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA DIPUTACIÓ PERMANENT

Presentació: Consellera, del Departament de Justícia, Drets i Memòria (reg. 127100).

Òrgan competent: Diputació Permanent.

Admissió a tràmit: Representants dels grups parlamentaris en la Diputació Permanent, 19.03.2024.

**Compareixença d'una representació de l'Observatori contra
l'Homofòbia davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes per a
presentar l'informe *L'estat de l'LGTTBI-fòbia a Catalunya 2022***

357-01257/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 40 de la Comissió d'Igualtat i Feminismes, tinguda
el 18.03.2024, DSPC-C 874.

**Compareixença del delegat del Govern de l'Estat a Catalunya,
en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre
la Infiltració de Polícies dels Cossos Policials de l'Estat en els
Moviments Socials, Polítics i Populars d'Arreu del País**

365-00032/13

ACORD

Mesa del Parlament, 18.03.2024

La Mesa, de conformitat amb el que estableix l'article 68.3 del Reglament, una vegada vista la petició formulada per la presidència de la Comissió, acorda donar compte al Ministeri Fiscal de la no compareixença de la persona que, en qualitat de testimoni ha desatès els requeriments de comparèixer a la dita Comissió, als efectes de substanciar la responsabilitat penal que hi pugui correspondre.

**Compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a la
Comunitat Valenciana, en qualitat de testimoni, davant la Comissió
d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos Policials de
l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars d'Arreu del País**

365-00035/13

ACORD

Mesa del Parlament, 18.03.2024

La Mesa, de conformitat amb el que estableix l'article 68.3 del Reglament, una vegada vista la petició formulada per la presidència de la Comissió, acorda donar compte al Ministeri Fiscal de la no compareixença de la persona que, en qualitat de testimoni ha desatès els requeriments de comparèixer a la dita Comissió, als efectes de substanciar la responsabilitat penal que hi pugui correspondre.

Compareixença del ministre de l'Interior, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos Policials de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars d'Arreu del País

365-00046/13

ACORD

Mesa del Parlament, 18.03.2024

La Mesa, de conformitat amb el que estableix l'article 68.3 del Reglament, una vegada vista la petició formulada per la presidència de la Comissió, acorda donar compte al Ministeri Fiscal de la no compareixença de la persona que, en qualitat de testimoni ha desatès els requeriments de comparèixer a la dita Comissió, als efectes de substanciar la responsabilitat penal que hi pugui correspondre.

Compareixença de la ministra de Defensa, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos Policials de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars d'Arreu del País

365-00047/13

ACORD

Mesa del Parlament, 18.03.2024

La Mesa, de conformitat amb el que estableix l'article 68.3 del Reglament, una vegada vista la petició formulada per la presidència de la Comissió, acorda donar compte al Ministeri Fiscal de la no compareixença de la persona que, en qualitat de testimoni ha desatès els requeriments de comparèixer a la dita Comissió, als efectes de substanciar la responsabilitat penal que hi pugui correspondre.

4.55. Activitat parlamentària

4.55.15. Convocatòries

Sessió 3 de la Diputació Permanent

CONVOCADA PER AL 21 DE MARÇ DE 2024

Presidència del Parlament

D'acord amb l'article 76.1 i 3 del Reglament, us convoco a la sessió següent de la Diputació Permanent el 21 de març de 2024, a les 09.00 h a la sala de grups.

Ordre del dia

1. Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'assassinat d'una treballadora al Centre Penitenciari Mas d'Enric i les protestes dels treballadors penitenciaris. Tram. 354-00346/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre la situació de crisi als centres penitenciaris i la manca d'iniciativa del Govern amb relació a les demandes dels representants dels treballadors. Tram. 354-00347/13. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'augment de les agressions als funcionaris de presons, l'assassinat d'una funcionària al Centre Penitenciari Mas d'Enric i les polítiques del Departament de Justícia, Drets i Memòria amb relació al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció. Tram. 354-00348/13. Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Compareixença de la consellera de Justícia, Drets i Memòria davant la Diputació Permanent per a informar sobre els fets ocorreguts en el Centre Penitenciari Mas d'Enric el 13 de març de 2024. Tram. 355-00181/13. Consellera, del Departament de Justícia, Drets i Memòria. Compareixença.

Palau del Parlament, 20 de març de 2024
La presidenta, Anna Erra i Solà

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Resolució de cessament de personal eventual del Parlament de Catalunya

ASSISTENT DEL GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA

Resolució de cessament de Míriam Ballber Puigjaner com a personal eventual del Parlament de Catalunya

El 20 de març de 2023, Míriam Ballber Puigjaner va ser nomenada assistent de tipus 4 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, com a personal eventual.

De conformitat amb el que estableixen els apartats 3 i 5 de l'article 39 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, i fent ús de les atribucions que em confereix la normativa vigent,

Resolc:

Fer cessar Míriam Ballber Puigjaner assistent de tipus 4 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, com a personal eventual, amb efectes del 18 de març de 2024, i agrair-li els serveis prestats.

Contra aquesta resolució, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant la presidenta del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin pertinent per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 15 de març de 2024
La presidenta del Parlament, Anna Erra i Solà

Jubilació d'un funcionari de carrera

ACORD

Mesa del Parlament, 12.03.2024

Xavier Muro Bas, funcionari de carrera del Parlament de Catalunya té l'edat determinada per la legislació de la funció pública per a ésser declarat en la situació de jubilació.

De les dades que consten en el seu expedient personal es desprèn que Xavier Muro Bas compleix les condicions i els requisits per a causar drets passius de jubilació, d'acord amb el que estableix l'article 4 de la Llei de l'Estat 27/2011, de l'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de seguretat social.

Per això, d'acord amb l'article 50.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya i la normativa vigent en matèria de jubilació, fent ús de les competències que li atribueixen els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament

Acorda:

Declarar jubilat Xavier Muro Bas i agrair-li els serveis prestats.

Contra aquest acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, d'acord amb els articles 10, 14 i 46 de la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, la persona interessada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri pertinent per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 12 de març de 2024

El secretari primer, Ferran Pedret i Santos; la presidenta, Anna Erra i Solà

Jubilació d'una funcionària de carrera

ACORD

Mesa del Parlament, 12.03.2024

Maria Dolors Olesa Cabrera, funcionària de carrera del Parlament compleix l'edat determinada per la legislació de la funció pública per a ésser declarada en la situació de jubilació.

De les dades que consten en el seu expedient personal es desprèn que Maria Varela Pinart compleix les condicions i els requisits per a causar drets passius de jubilació, d'acord amb el que estableix l'article 4 de la Llei de l'Estat 27/2011, de l'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de seguretat social.

Per això, d'acord amb l'article 50.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya i la normativa vigent en matèria de jubilació, fent ús de les competències que li atribueixen els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament

Acorda:

Declarar jubilada Maria Dolors Olesa Cabrera i agrair-li els serveis prestats.

Contra aquest acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, d'acord amb els articles 10, 14 i 46 de la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, la persona interessada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri pertinent per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 12 de març de 2024

Carles Riera Albert, secretari tercer; Anna Erra i Solà, presidenta
